

ESPURNES ALS BÀLCANS

Hi ha qui creu que la pròxima guerra europea començarà, com la de 1914-1918, pels Balcans. El callu violent cova allí sota les cendres de les lluites passades. D'altra banda, de tant en tant saltin espurnes. Si avui hi hagués a Europa tants d'explosius emmagatzemats com hi havia dotze anys enrera, alguna d'aquestes espurnes bàlcàniques ja hauria produït una altra explosió, petita o grossa. I si les espurnes segueixen saltant en aquell indret, molt serà que un dia o altre no tornem a sentir el soroll d'una nova topada.

Aquests últims dies, el perill d'una nova guerra als Balcans ha alarmat la Premsa europea, i sembla que de l'alarma n'han participat algunes cancelleries. Els famosos i tradicionals "comitadjs" búlgaresos o macedònics inquieten continuament les zones frontereres dels Estats veïns. A cada punt hi ha incidents, que en la major part dels casos són lleus, però que algunes vegades són greus. Tot això manté un estat crònic de nerviositat i d'irritació, susceptible de produir esclats irreparables.

El Govern de Belgrad ha decidit de no tolerar més les incursions dels "comitadjs" en territori iugoslau. Diu que està cansat de veure que els franc tiradors surten de Bulgària, entren a Iugoslàvia, fan maleses, i tornen a Bulgària, com a un refugi, bon punt les coses van mal dades per a ells. Iugoslàvia no vol que aquest joc es repeteixi. I per això l'última nota que Belgrad ha tramès a Sofia, declara que si no ve una resposta satisfactòria, el Govern iugoslau no comptarà sinó amb els propis mitjans per a reprimir les noves incursions eventuals dels "comitadjs". Això vol dir que, d'ací endavant, les forces iugoslaves, per a perseguir els franc-tiradors amoniosos, entraran, si cal, territori de Bulgària endins. I ja es pot comprendre el que això significa.

Què diu el Govern de Sofia davant d'aquestes acusacions i d'aquestes amenaces? S'excusa, i diu i repeteix que ell no té cap culpa en el que passa. No nega el fet de les incursions. Però assegura que ell no sosté ni encoratja els "comitadjs". És ben cert això? Qui s'ho creu, qui no s'ho creu. La història dels franc-tiradors macedònics és plena de lligams més o menys subtils amb elements oficials i oficiosos. El joc per tota mà és cosa vella al món, i particularment als Balcans. En algunes ocasions, els principals interessats no s'esforcen gaire a dissimular-lo.

Es dirà que Bulgària té l'obligació de vigilar les propietats frontereres i de destorbar les maniobres i incursions dels "comitadjs". En arribar a aquest punt, el Govern de Sofia es posa a gemegar. Allegar que els tractats li han imposat el armament, i que no té prou forces per a la feina que se li mana. Però suggereix una solució. Proposa que els Estats veïns, que posseeixen un nombre exèrcit, tinguin cura ells mateixos de la policia de les fronteres. Això és el que ha fet ja Romania, i el que podria fer Iugoslàvia.

En aquesta proposta, hi ha una punta d'ironia. I la ironia, amig d'un llampegueig, pot ésser un averany de tempesta.

ELS EMIGRATS A TRAVÉS DE LA HISTÒRIA

A Víctor Rahola

Els emigrats francesos de les darreries del segle XVIII tenen un interès especial per als catalans, car molts d'ells varen venir a raure a Catalunya, on foren acollits amb benivolència i a l'aduc amb cordialitat.

Una de les més violentes commocions que han sotragut els pobles va foragitar-los de la pàtria llur; i ells, que estaven acostumats a tota els honors, que havien brillat en una de les cortis més fastuoses d'Europa, que eren servents fidels d'una monarquia milenària, fundada per sants, varen conèixer tots els sofriments, totes les penallitats, totes les petites misèries, totes les angoixes de l'emigració.

Entre aquests emigrats de perruca arrissada i cabells empolvats, que ostentaven amb orgull l'escarapela blanca, hi ha gentilhomes, cavallers de Sant Lluís, magistrats il·lustres, prínceps de la milícia, savis prelats... A través dels pobles hostils, adherits a la Revolució triomfant, aquests nobles van acostant-se en caravanes cap a la frontera, i un cop han aconseguit travessar-la, s'estableixen primerament a l'Empordà i a la Cerdanya. Hom troba el rastre llur a La Junquera, a Figueras, a La Bisbal, a Girona i a molts altres llocs.

Que en són d'evocadors aquests corrus d'emigrats que van obrint-se pas pels Pirineus, amb l'espargit horitzont de les visions passades, amb l'esglai al cor!... Un hom no pot pensar-hi sense sentir una punta d'emoció. Emoció ben explicable... Penseu que aquests emigrats feia poc temps que gaudien de tots els avantatges d'una situació privilegiada; que formaven com una constel·lació a l'entorn de Maria Antonieta—astre que enlluernava amb la seva bellesa un món que portava amagat el cor de totes les decrepituds—; que eren benamats de la fortuna; i penseu també que, tot d'un cop—encara que aquests canvis radicals vinguin sempre preparats de llarg temps per forces ocultes que semblen misterioses—, s'ensorra la monarquia absoluta, són destruïts els privilegis, se transmuten completament tots els valors socials i polítics, i les lletres més altes—fins aquelles que semblaven sagrades, com ungües per Déu—van caient en mig d'una espantosa folia de sang...

Si hi ha emigracions que són un mal per al poble que les pateix—com, per exemple, les produïdes per manca de treball, per no saber aprofitar degudament les fonts de riquesa natural, ni organitzar les activitats productores—, n'hi ha d'altres que, a fi de comptes, són un bé per al propi país. La dels liberals espanyols del primer terç del segle passat ho va ésser ben verament, car gràcies a ella aquells emigrats varen poder conèixer els avenços de França, Anglaterra, Bèlgica, Suïssa i altres nacions, i quan varen tornar els implantaren.

Entre altres mil coses menys conegudes—ha dit el professor Deloitte i Pifuel—, l'emigració ens va portar: en art, el romanticisme; en economia, la desamortització eclesiàstica; en pedagogia, les reformes d'ensenyança, l'educació popular i el principi de la dignificació del magisteri; en indústria, el coneixement i la implantació de les grans màquines; en comerç, la propaganda del lliurecanvi i els moderns usos mercantils.

Aquella tasca europeitzadora de què tant va parlar Joaquim Costa, i que després va convertir-se en una de tantes perau- des buides, sense sentit ni eficàcia, els exiliats liberals varen iniciar-la patriòticament en la llur època. Per això, un hom no sabria parlar d'ells sense un sentiment de respecte, gratitud i admiració. Hora és ja que la posteritat, tot reconeixent els errors i les equivocacions en què varen incurrir, faci justícia a llurs mèrits i a llurs virtuts.

Abans d'instaurar-se la República a Espanya, en els dies de la famosa Revolució de setembre, tantes vegades commemorada, va haver-hi molts desterrats polítics de relleu. França els acollí amb noble hospitalitat, com hi acollí també els carlins. Alguns d'aquests republicans, com l'inquiet empujador Francesc Sunyer i Capdevila, de Roses, no foren més que passar i traspasar la frontera. N'hi havia que no sabien viure sense conspirar: això era una mena d'espòrit, que no deixava de tenir les seves emocions i els seus perills. Sunyer i Capdevila arribà a ésser condemnat a mort; però això no li privà pas de tornar a Espanya, en els mateixos dies de la condemna, i assegurà tranquil·lament en el seu escó del Congrés. Els exiliats d'ahir, solien ésser els governants i exiliadors d'avui.

No sé per què, però jo m'he imaginat sovint la figura de l'emigrat d'aquests darrers temps de què he parlat, com un personatge disressat de captaire, del qual sentia parlar, mentre els meus ulls s'obrien curiosos, en els dies ja llunyans de la meua infantesa. Concretament, aquest desterrat, que portava una llarga barba postissa i travessava els pobles amb un sarró a l'esquena, no era altre que don Víctor Balaguer, el poeta i historiador que, en tornar de l'emigració, fou molt influent, ocupant alts càrrecs polítics, com el de ministre d'Ultramar, i essent elegit acadèmic de la Llengua.

Qui no haurà sentit parlar també algun cop del "pa de l'emigració"? La seva evocació potser farà somriure els esperits escèptics. Tanmateix, hi ha hagut èpoques en què aquest pa, pastat i menjat lluny de la pàtria, era quècom més que un tòpic literari massa rebregat. Gràcies als qui varen saber l'entregust que tenia, havien pogut gaudir dels beneficis de la llibertat.

Si les emigracions per motius polítics o ideològics són tan antigues com la Història, i si bé apar una bella utopia el poder realitzar les transformacions socials i polítiques dels pobles d'una manera evolutiva, pacífica i harmònica, que no reservi cap paper a aquest personatge fora de la pàtria i fora de la llei que és l'emigrat, jo crec que tots hem de treballar, amb tota la nostra intel·ligència i tot el nostre cor, perquè aquest somni s'acompleixi, establint una veritable germanor—aquesta germanor que cada vegada sembla allunyar-se més—entre tots els pobles d'Europa.

Joan de Palau

LA POST-GUERRA

La resposta de Coolidge a Clemenceau, concisa, seca i ràpida

París, 10. — L'Agència Econòmica i Financiera, fou la que rebé el cablegrama de Nova York que contenia la contesta de Coolidge a Clemenceau.

Heus aquí el text: M. Coolidge, després d'haver llegit la carta oberta de Clemenceau, ha declarat que les negociacions amb França respecte als deutes estan tancades, i afegeix que si noves converses són entaulades serà per iniciativa dels representants diplomàtics acreditats al país. Nega així de fet el considerar la tesi de Clemenceau com si tingués un caràcter oficial.

Aquesta darrera part del cablegrama no respon exactament a la realitat, car la carta de Clemenceau no ha tingut mai caràcter oficial. Coolidge vol dir que estima la crida de Clemenceau com no útil per a iniciar una era de negociacions oficials. És curiós fer notar que si Coolidge tancava la porta per a negociacions d'aquesta feia, no sembla, no obstant, considerar la qüestió com a completament resolta. Fa al·lusió, efectivament, a negociacions que podrien ésser represes pels representants diplomàtics regularment acreditats.

La contesta de Coolidge ha estat ràpida en extrem. Les edicions del "New York Herald" i de la "Chicago Tribune" reproduïren en primera pàgina la carta de Clemenceau, però s'abstengueren de tot comentari. La "Chicago Tribune" es limita a recordar la carrera tempestuosa de Clemenceau, assenyalant que el vell home d'Estat és el francès més conegut als Estats Units, on visqué durant els darrers anys de l'Imperi i on es casà amb una jove nord-americana. Durant algunes dècades Clemenceau ha gaudit d'una gran popularitat a tot el continent americà. — Radio.

ELS "CERQUES PRESIDENCIALS" I EL QUE DIU COOLIDGE

Nova York, 10. — En els cercles presidencials es diu que el president Coolidge segueix amb el major interès la campanya que s'accentua cada dia més a favor de l'anul·lació dels deutes de guerra aliats.

En el que es refereix a l'actitud de Coolidge respecte a la carta de Clemenceau es confirma que el president Coolidge estima com a tancades les discussions respecte als deutes.

Respecte a les negociacions que podrien iniciar-se relativament a les modificacions eventuals a introduir en l'acord sobre els deutes han de fer-se per la via diplomàtica regular.

Es inútil manifestar que les declaracions del cercle de la Casa Blanca no són altra cosa que les declaracions del mateix Coolidge, car el cercle de la Casa Blanca és una personalitat fictícia sota la responsabilitat de la qual es designen ordinàriament les declaracions que Coolidge fa oficialment als periodistes. — Radio.

SOBRE LA "LLANTERNA MÀGICA"

He llegit la "Llanterna màgica", de Josep Pla, i he dit: un llibre ha de tenir molt d'aigua perquè un hom el pugui llegir a la sorra del sol. És difícil vencer la inèrcia de la mandra cerebral, i cedir el pas al somni i a l'emoció. Jo no sé si cap més escriptor dels del nostre país té aquests dits de prestidigitador i aquesta pàl·lida de trapella per a fer- te ballar d'un cantó a l'altre i des- pertar el teu interès en un moment tan solemne com és el de posar-te en contacte amb l'aigua i el sol. Jo crec que llevat d'En Josep Pla, a la nostra terra no en trobaria cap. Tinc amics que són poetes de primera i prosistes excel·lents, que els lleigeix amb gust i els reconee molts mèrits, però que no se m'acurirà mai dur una obra d'ells a les butxaques del braç i a torrar les pàgines del llibre a mesura que jo em vaig torrant la pell. Amb la "Llanterna màgica" he fet una excepció; tant bon punt em va caure als dits ja no m'en vaig saber desprender la vaig exquixar d'aigua marina i va passar pel suplici d'una cremada de segon grau.

Sense cap mena de crítica i parlant d'un gust personal meu, he de dir que un escriptor que mobilitga a llegir-lo fins estant ajeut a la sorra, té per a mi un gran mèrit. Li he de concedir, si més no, la gràcia d'ésser brutalment distret i des- esperadament entretingut, i he de concedir la gràcia de saber interessar vivament, amb trampa o sense trampa.

Això creieu que és molt, però molt en un país com el nostre, on la gent escriu per amor n'art i per una sèrie de molts sentiments que ara no he de retreure; ens hem d'empassar les més delicades i les més cruels sonadilles literàries. Escriure en català és encara un acte de beneficència quan no és un acte de vanitat. L'esforç d'escriure decentment i d'una manera clara no és pagat ni agraït. Però encara que no sigui pagat ni agraït — i d'això el públic se'n fa càrrec — d'una manera paradoxal fa que el gust de la majoria del públic sigui poc exigent o excessivament sentimental i es faci un gran tip d'empassar-se "flors i violes i romanç" en forma de poesia i de prosa.

Moltes vegades per aquest sentimentalisme que ens domina, hem de dir que si d'un grapat de coses que maleïda la gràcia que ens fan. Els que tenim amics i escrivim articles per als diaris ens veiem obligats a fer el "hombro" d'un llibre que jo us juro que no sols soc incapaç de llegir-lo a la nit sinó de tallar-li les fulles en el moment més desvany i més ensopit de la meua vida.

Per això quan ens trobem amb un escriptor que escriu la nostra llengua, i a més a més és distret i viu i us fa interessar i us fa ballar com li dona la gana, feu un sospir de convenciment, un sospir llarg i intencional que us treu un grapat de penes del damunt. I En Pla, a mi em produïa aquest efecte. Hi ha un moment que m'ensenya l'orella, però de seguida et fa un escamoteig. S'enlluerna amb una pinzellada de color i hospitalitat, o et fa una tombarella de saltibancu, plena d'audàcia, fina i contundent, i vet aquí que ja t'ha robat el cor. En la "Llanterna màgica" En Pla no ha canviat el to de "Coses vistes"; és una segona sèrie del primer llibre. Això algun crític hi ho pot retreure amb mala intenció. Però per què? Si En Pla, en donar una sego-

Full de dietari

EL VIATGE DEL SENYOR CANONS

VII

St. Duran.—On us diu el cor d'anar?

St. Canons.—Més igual. Vostè em guia.

St. Duran.—Oh, no. Soc tot el contrari d'un cicero. Jo improviso, jo reacciono davant les coses sense preocupar-me de la seva opinió... És la veritat. Un cicero, en canvi, recita la seva lliç feta amb el propòsit de satisfer la curiositat d'una vasta i barrejada clientela. Anem al lloc que més suposi que l'hagi d'interessar... Voleu començar pel Museu del Louvre?

St. Canons.—No, home, no. Jo que dintre entenc en matèria de pintura i d'escultura!

St. Duran.—Això no us impressiona pas. Els nou cents noranta nou per mil de les persones que circulen per les interminables galeries dels Museus tampoc hi entenen un borrall.

St. Duran.—Ah, és un fenomen curiós. La majoria, durant els anys que ha passat al seu país, mai no ha sentit la pruja de visitar el museu. Potser ignora en cau. En canvi, així que passa la frontera i adopta el post del turista, ja el teniu extenuant-se a través de les sales poblades d'escultures, entre les parets cobertes de teles i de retauls.

St. Canons.—D'això se'n diu fer el turista.

St. Duran.—No qualifiquen amb tanta duresa. El canvi de tessitura d'aquestes persones és més aviat lleu. La migranya i el mal de peus que atrapen voltant els Museus és un delicat homenatge a valors que no comprenen, però que comencen de respectar. Hi ha casos commovedors... Pobres senyores de sa casa que mai no han sentit parlar de Rubens, ni de Leonardo de Vinci i que ara les trobareu aclaparades de cansament, sobre un banc del museu, ulleres, pàl·lids, però amb el decidit propòsit d'aguantar el tipus...

St. Canons.—Bon profit els faci!

St. Duran.—Eliminem el Museu. Fet i fet, teniu raó... almenys per començar, és bo de prescindir dels museus. Per triar que sigui el present d'una ciutat, no és possible que manqui en absolut

La política

EN SERRA I MORET

En Manuel Serra i Moret torna a ésser de fa uns dies a la vila de Pineda, la vida municipal de la qual durant forces anyades dirigí per voluntat i a gust del poble.

Abans de tornar a Catalunya, acabada l'estada d'uns mesos a Buenos Aires, En Serra estigué uns dies a Londres i a París.

L'acompanyava la seva distingida esposa.

LES ALTES I BAIKES DELS AJUNTAMENTS

En Jaume Bertran i Rufach, regidor de l'Ajuntament de Cubells, ha dimisit el càrrec.

MORT D'UN EX-DIPUTAT PROVINCIAL

Ha mort al bany de Caribó el senyor Dionís Conde, comte de Salces d'Ebre. El senyor Conde havia intervingut activament en la política aquests darrers anys. Formà part del cos provincial per designació governativa, quan foren substituïts els diputats d'elecció popular.

Diu l'hagi perdonat.

LES MINES D'OR DEL TRANSWAAL

Londres, 10.—El rendiment de les mines del Transwaal, en el mes de juliol, s'ha elevat a 860.134 unces d'or fi.

La mà d'obra indígena em- prada era, a últims de mes, de 205.000 homes.—Havas.

d'algun element vital, d'alguna embranzida més o menys secreta que tingui dret a la nostra primera mirada. El museu sol tenir paciència per esperar-nos amb les seves pintures i escultures. Per contra, en el semblant de la ciutat hi ha cada dia una ganyota o un somriure fugitiu que val la pena de copsar abans no s'extingixin.

St. Canons.—I això vol dir que hem d'anar a...?

St. Duran.—A badar, senyor Canons, a badar. A passar vint-i-quatre hores o quaranta vuit hores sense un programa vigorós que ens converteixi en soldats del frenètic exèrcit del turisme!

Carles Soldevila

MES PLUGES A IUGOSLAVIA

DESCARRILAMENT DEL RAPID DE VIENA

Belgrad, 10. — Han caigut noves pluges diluvianes a la regió Nord de Iugoslàvia, interrompent les comunicacions ferroviàries i causant grans danys.—Havas.

Belgrad, 10. — El ràpid de Viena ha descarrilat, a causa d'un esfondrament de terres, originat per les grans pluges recents.

Hi ha diversos ferits.—Havas.

DE GRECIA

La tornada al règim parlamentari per a fi d'any

Atenes, 10.—El president del Consell, Autaxias, ha declarat als periodistes estrangers que abans de fi d'any tornarà a establir-se a Grècia el règim parlamentari.

D'ací dos o tres mesos—ha afegit—quedarà fixada la data per a la celebració de les eleccions generals.—Radio.

DE LA XINA

ELS SOVIETS NO S'AVENEN A SUBSTITUIR KARAKHAN

Xang-Hai, 10. — De font japonesa es diu que la contesta donada al Govern de Pequín pels Soviets a la demanda que els feu de substituir l'ambaixador Karakhan, posa de relleu que si el Govern xinès insisteix en la seva demanda, els Soviets es veuran en el cas d'anul·lar llur reconeixement al Govern actual i esperar l'establiment d'un altre Govern a Xina, per a reprendre les seves relacions.—Havas.

La limitació dels efectius al Rin

Una declaració de Briand a Von Hoesch

París, 10. — El diari "Le Matin" diu que Briand informà a Von Hoesch, representant d'Alemanya a París, que França està disposada per la seva part a limitar els seus efectius d'ocupació a la vora dreta del Rin, a condició que el Reich faci cessar la perillosa propaganda a què estan lliurades les Associacions nacionalistes de Rhenània i que no exerceixin cap mena de represàlies en les poblacions.—Havas.

L'ENTRADA DE TURQUIA A LA S. D. N. : L'OPINIÓ PER PART DELS MINISTRES

Angora, 10. — Alguns membres del Govern continuen realitzant una violenta oposició contra la sol·licitud d'entrada de Turquia a la Societat de les Nacions. Aquesta oposició és deguda a influència dels Soviets que fan veure als ministres turcs que la Societat de Ginebra ha perdut la seva influència.

Per part seva, Alemanya realitza gestions per a decidir Turquia a demanar el seu interès, car desitja que la seva antiga aliada sigui a la Societat quan Alemanya hagi estat admès.—Radio.

L'ACTITUD D'ESpanya I EL BRASIL

EL QUE ES DIU ALS CERQUES OFICIALS BRITANICS

Londres, 10. — El "Morning Post" diu que els Governadors d'Anglaterra i França continuen realitzant gestions i fent esforços prop dels Governadors del Brasil i d'Espanya per a veure d'aconseguir que aquestes nacions modifiquin llur actitud en el referent a la qüestió dels llocs permanents a la Societat de les Nacions.

Als cercles oficials es fa notar que una actitud d'intransigència no convé de cap manera a Espanya ni al Brasil.—Radio.

LA QÜESTIÓ DE LA UNIO D'ÀUSTRIA I ALEMANYA

Viena, 10.—Interrogat sobre la qüestió de les relacions amb Alemanya, el ministre de Negocis Estrangers ha declarat que el treball d'assimilació jurídica entre tots dos Estats està realitzant, i que el Europa vol veure consolidada la seva si-

EL TRACTAT D'AMISTAT FRANCO-ROMANES

París, 10.—Segons diu "Le Journal" el tractat d'amistat i neutralitat franco-romanes signat recentment entra estrictament en el quadre de la Societat de Nacions i continua la sèrie de tractats fets per França amb l'Est d'Europa, amb vistes al manteniment de la pau als Balcans i a defensar l'estatut territorial de resultes de la guerra.—Havas.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA

COTITZACIONS DEL 10 D'AGOST DE 1926

BORSI, MATI

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

BORSI, TARDI

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

BORSI, NT

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

BORSA, MADRID

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

COMPLEMENT DE COTITZACIO

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

MERCAT DE BOTJA

CEREALS

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

CIGRONS

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

FARINES

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

DESPULLES

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

ALTRES GENERES

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

GARROFES

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

MONGETES

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

CENTRE COTONER DE BARCELONA

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

	Otra	Alt	Baix	Tanca
Nord	91'10	91'20	91'10	91'20
Alcant	84'90	85'20	84'90	85'20

Contra l'arbitri de consar-vació de paviments

Continuant la campanya que segueixen les entitats transportistes i econòmiques per a obtenir la derogació de l'arbitri de conservació de paviments, els presidents de la Germania de Patrons Carreters de Sant Antoni Abat, "Associació de Sant Bernat", "Associació de Patrons Carreters d'Obres de Barcelona" i "Federació Industrial d'Auto-Transport" han visitat l'alcalde d'Hospitalet.

Els comissionats explicaren detalladament les causes que els obligaven a elevar respectuosament la seva protesta contra el cobrament de l'esmentat arbitri, ja que no tan sols perjudica els transportistes, sinó també el comerç en general.

Per les explicacions donades pel senyor alcalde resulta que l'establiment de l'arbitri fou degut a les protestes que elevaren els propietaris de vehicles matriculats a Hospitalet contra l'acord pres pel Municipi de Barcelona en cobrar-lo dels vehicles no matriculats a aquesta ciutat.

Tant és així, que malgrat d'esser per a Hospitalet un bon ingrés per a ajudar a la conservació dels seus paviments, els comissionats quedaren convençuts que només es manté per a correspondre a Barcelona, tota vegada que sols el cobren als vehicles matriculats a aquesta Municipi.

D'aquesta manera, volent Barcelona seguir cobrant dels vehicles forasters, essent aquest tipic font de riquesa per a tots, resultarà que en justa correspondència els altres Ajuntaments carregaran amb nous arbitris als transportistes i propietaris de vehicles en general matriculats a Barcelona. I el que fou creat per a conservar el paviment servirà per encarrir les substitucions i primeres matèries, ja que forçosament els transportistes es veuran obligats a haver d'augmentar el preu dels transports, aguditzant la crisi que travessa aquesta indústria i encarrint la vida en tots els seus aspectes.

Els presidents d'aquestes entitats acordaren continuar la campanya emprant i que tant interessa a tots els seus associats en general.

El president d'aquestes entitats acordaren continuar la campanya emprant i que tant interessa a tots els seus associats en general.

El president d'aquestes entitats acordaren continuar la campanya emprant i que tant interessa a tots els seus associats en general.

El president d'aquestes entitats acordaren continuar la campanya emprant i que tant interessa a tots els seus associats en general.

El president d'aquestes entitats acordaren continuar la campanya emprant i que tant interessa a tots els seus associats en general.

El president d'aquestes entitats acordaren continuar la campanya emprant i que tant interessa a tots els seus associats en general.

El president d'aquestes entitats acordaren continuar la campanya emprant i que tant interessa a tots els seus associats en general.

El president d'aquestes entitats acordaren continuar la campanya emprant i que tant interessa a tots els seus associats en general.

El president d'aquestes entitats acordaren continuar la campanya emprant i que tant interessa a tots els seus associats en general.

El president d'aquestes entitats acordaren continuar la campanya emprant i que tant interessa a tots els seus associats en general.

El president d'aquestes entitats acordaren continuar la campanya emprant i que tant interessa a tots els seus associats en general.

El president d'aquestes entitats acordaren continuar la campanya emprant i que tant interessa a tots els seus associats en general.

El president d'aquestes entitats acordaren continuar la campanya emprant i que tant interessa a tots els seus associats en general.

El president d'aquestes entitats acordaren continuar la campanya emprant i que tant interessa a tots els seus associats en general.

El president d'aquestes entitats acordaren continuar la campanya emprant i que tant interessa a tots els seus associats en general.

El president d'aquestes entitats acordaren continuar la campanya emprant i que tant interessa a tots els seus associats en general.

El president d'aquestes entitats acordaren continuar la campanya emprant i que tant interessa a tots els seus associats en general.

EL COMITE COTONER

PER OBSERVER

Es evident que la constitució del Comitè cotoner ha estat molt ben rebuda entre els industrials del nostre país. Ara bé: S'ha de tenir present que això és un simple començament. Si l'objectiu principal de la constitució d'aquest Comitè és el foment de l'exportació, s'ha de tenir present que els mitjans de que se l'ha dotat per a complir les seves finalitats són de moment insuficients.

Es a dir, que si el Govern crea aquest Comitè per a atorgar-li més endavant nous mitjans de desenvolupament, cal aplaudir i felicitar el Govern. Però si els mitjans que se li concedeixen no són altres que els esmentats en el Decret de constitució, ja podem comptar des d'ara amb que la tasca del Comitè no ha d'esser gaire eficaç.

Els següents càlculs demostraran objectivament fins a quin punt el Comitè està dotat de mitjans suficients. Hom li concedeix que continuï per cada quilò de cotó importat. En aquests darrers anys la importació de cotó ha estat de 80 a 86 mil tones. Es a dir, que la captació del Comitè per aquest concepte, depassarà probablement 4 milions sense arribar als quatre milions i mig. Altrament, se li concedeix el producte del coeficient que s'apliqui als drets actuals de la classe vuitena, grups segons: tercer (filats i teixits de cotó) de l'aranzel. El coeficient és 1,20 per als filats i 1,25 per als teixits, es a dir, un 20 i 25 per cent, respectivament, dels drets actuals. Però com que aquests coeficients només s'apliquen a les partides per les quals no hi ha drets consolidats, resulta que no s'apliquen, almenys de moment, a les partides: 1.133, 1.116, 1.120, 1.123, 1.124, 1.136, 1.142, 1.143, 1.144, 1.153 i 1.156. Ara bé: el valor total de la importació de filats i teixits de cotó l'any 1926 fou de 22 milions i mig de pessetes, aproximadament; la part de partides consolidades representa uns 8.200.000 pessetes. Per tant, restaríem com a valor total de la importació de cotó afectada pels coeficients, uns 14 milions i quart de pessetes, dels quals uns 13.177.000 correspondrien a teixits i 1.023.000 a filats. Si suposem que per terme mitjà el percentatge de protecció sobre els valors oficials és de 33 1/3 per cent, o sigui un terç del valor oficial, resultarà que es pot calcular

que per Duanes es recanten sobre aquests 14 milions i quart: cap a 4 milions i tres quarts, la majoria dels quals estaran afectats a un augment de 25 per cent, i una petita quantitat a un augment de 20 per cent. Doncs bé: el 25 per cent sobre el total de quatre milions tres quarts serien menys de 1.200.000 pessetes. Es a dir, que per aquest concepte poden entrar (suposant que la importació d'aquest cotó no coeficient no limiti encara més la importació), cap a 1.200.000 pessetes més pel Comitè. Però suposem—que és molt suposem—que s'arribi a suprimir la totalitat de consolidacions concedides a Anglaterra. Suposem que el coeficient s'apliqui al 22 i mig milions de pessetes que dona de total la importació de filats i teixits. Evidentment, no cap suposar que no es restringís la importació de productes tèxtils. Però admetem si no es restringís absolutament gens, hi hauria d'ingressar màxim, segons els nostres càlculs, menys de 1.200.000 pessetes. Es a dir, que en els casos que gairebé de tan favorables són absurds, els ingressos del Comitè poden ésser de poc més de 6.000.000 de pessetes.

Ara bé: l'exportació de productes tèxtils fou en el darrer any d'uns 9.000.000 de pessetes, segons valoracions oficials. Es a dir, els cabals del Comitè representen, acceptant tots els màxims imaginables, un 6 i mig per cent de l'exportació actual. Entenem que és un marge molt reduït per a conquerir mercats nous d'alguna extensió, de rivals que compten amb una organització bancària formidable i amb primeres matèries i productes semi-elaborats, maquinària industrial i productes alimenticis (la protecció dels quals es reflecteix en els salaris) perfectament lliures d'aranzel.

Se'n dirà que tenim una certa tendència al pessimisme. No. Tenim una certa tendència a no anomenar una cosa aconseguida quan no ho és. Creiem que el Comitè cotoner pot ésser quelcom a base del qual pugui concedir-se, i especialment a base de facilitats bancàries que en el R. D. de constitució es diu que pot sol·licitar i obtenir. No havent-hi aquestes concessions posteriors, no creiem que l'obra del Comitè s'hagi de mirar amb gaire optimisme.

Se'n dirà que tenim una certa tendència al pessimisme. No. Tenim una certa tendència a no anomenar una cosa aconseguida quan no ho és. Creiem que el Comitè cotoner pot ésser quelcom a base del qual pugui concedir-se, i especialment a base de facilitats bancàries que en el R. D. de constitució es diu que pot sol·licitar i obtenir. No havent-hi aquestes concessions posteriors, no creiem que l'obra del Comitè s'hagi de mirar amb gaire optimisme.

Se'n dirà que tenim una certa tendència al pessimisme. No. Tenim una certa tendència a no anomenar una cosa aconseguida quan no ho és. Creiem que el Comitè cotoner pot ésser quelcom a base del qual pugui concedir-se, i especialment a base de facilitats bancàries que en el R. D. de constitució es diu que pot sol·licitar i obtenir. No havent-hi aquestes concessions posteriors, no creiem que l'obra del Comitè s'hagi de mirar amb gaire optimisme.

Se'n dirà que tenim una certa tendència al pessimisme. No. Tenim una certa tendència a no anomenar una cosa aconseguida quan no ho és. Creiem que el Comitè cotoner pot ésser quelcom a base del qual pugui concedir-se, i especialment a base de facilitats bancàries que en el R. D. de constitució es diu que pot sol·licitar i obtenir. No havent-hi aquestes concessions posteriors, no creiem que l'obra del Comitè s'hagi de mirar amb gaire optimisme.

Se'n dirà que tenim una certa tendència al pessimisme. No. Tenim una certa tendència a no anomenar una cosa aconseguida quan no ho és. Creiem que el Comitè cotoner pot ésser quelcom a base del qual pugui concedir-se, i especialment a base de facilitats bancàries que en el R. D. de constitució es diu que pot sol·licitar i obtenir. No havent-hi aquestes concessions posteriors, no creiem que l'obra del Comitè s'hagi de mirar amb gaire optimisme.

Se'n dirà que tenim una certa tendència al pessimisme. No. Tenim una certa tendència a no anomenar una cosa aconseguida quan no ho és. Creiem que el Comitè cotoner pot ésser quelcom a base del qual pugui concedir-se, i especialment a base de facilitats bancàries que en el R. D. de constitució es diu que pot sol·licitar i obtenir. No havent-hi aquestes concessions posteriors, no creiem que l'obra del Comitè s'hagi de mirar amb gaire optimisme.

Se'n dirà que tenim una certa

RONICA BARCELONINA

Alcaldes: Tiburci, Alexandre i...
Alcaldes: Tiburci, Alexandre i...
Alcaldes: Tiburci, Alexandre i...

NOTA NECROLOGICA

MIQUEL CASTELLS I ESTRANY
Mort a Sant Andreu el 10 d'agost de 1926. Miquel Castells i Estrany, nascut a Sant Andreu el 1870, fou un destacat periodista i escriptor. Va treballar a diversos mitjans de comunicació i va escriure nombrosos articles i llibres. La seva mort és considerada una pèrdua per a la cultura catalana.

ANT FERNANI I BORRAS
Mort a Sant Andreu el 10 d'agost de 1926. Ant Fernani i Borras, nascut a Sant Andreu el 1870, fou un destacat periodista i escriptor. Va treballar a diversos mitjans de comunicació i va escriure nombrosos articles i llibres. La seva mort és considerada una pèrdua per a la cultura catalana.

ANT FERNANI I BORRAS
Mort a Sant Andreu el 10 d'agost de 1926. Ant Fernani i Borras, nascut a Sant Andreu el 1870, fou un destacat periodista i escriptor. Va treballar a diversos mitjans de comunicació i va escriure nombrosos articles i llibres. La seva mort és considerada una pèrdua per a la cultura catalana.

ANT FERNANI I BORRAS
Mort a Sant Andreu el 10 d'agost de 1926. Ant Fernani i Borras, nascut a Sant Andreu el 1870, fou un destacat periodista i escriptor. Va treballar a diversos mitjans de comunicació i va escriure nombrosos articles i llibres. La seva mort és considerada una pèrdua per a la cultura catalana.

ANT FERNANI I BORRAS
Mort a Sant Andreu el 10 d'agost de 1926. Ant Fernani i Borras, nascut a Sant Andreu el 1870, fou un destacat periodista i escriptor. Va treballar a diversos mitjans de comunicació i va escriure nombrosos articles i llibres. La seva mort és considerada una pèrdua per a la cultura catalana.

ANT FERNANI I BORRAS
Mort a Sant Andreu el 10 d'agost de 1926. Ant Fernani i Borras, nascut a Sant Andreu el 1870, fou un destacat periodista i escriptor. Va treballar a diversos mitjans de comunicació i va escriure nombrosos articles i llibres. La seva mort és considerada una pèrdua per a la cultura catalana.

ANT FERNANI I BORRAS
Mort a Sant Andreu el 10 d'agost de 1926. Ant Fernani i Borras, nascut a Sant Andreu el 1870, fou un destacat periodista i escriptor. Va treballar a diversos mitjans de comunicació i va escriure nombrosos articles i llibres. La seva mort és considerada una pèrdua per a la cultura catalana.

ANT FERNANI I BORRAS
Mort a Sant Andreu el 10 d'agost de 1926. Ant Fernani i Borras, nascut a Sant Andreu el 1870, fou un destacat periodista i escriptor. Va treballar a diversos mitjans de comunicació i va escriure nombrosos articles i llibres. La seva mort és considerada una pèrdua per a la cultura catalana.

ANT FERNANI I BORRAS
Mort a Sant Andreu el 10 d'agost de 1926. Ant Fernani i Borras, nascut a Sant Andreu el 1870, fou un destacat periodista i escriptor. Va treballar a diversos mitjans de comunicació i va escriure nombrosos articles i llibres. La seva mort és considerada una pèrdua per a la cultura catalana.

ANT FERNANI I BORRAS
Mort a Sant Andreu el 10 d'agost de 1926. Ant Fernani i Borras, nascut a Sant Andreu el 1870, fou un destacat periodista i escriptor. Va treballar a diversos mitjans de comunicació i va escriure nombrosos articles i llibres. La seva mort és considerada una pèrdua per a la cultura catalana.

SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

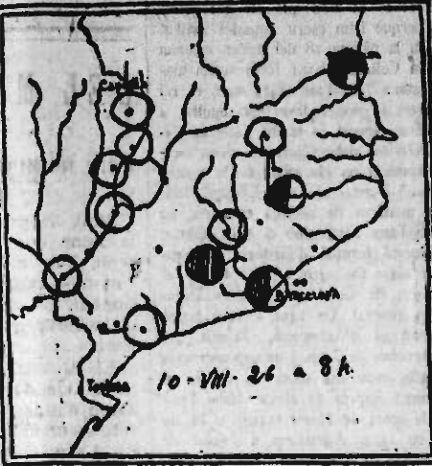
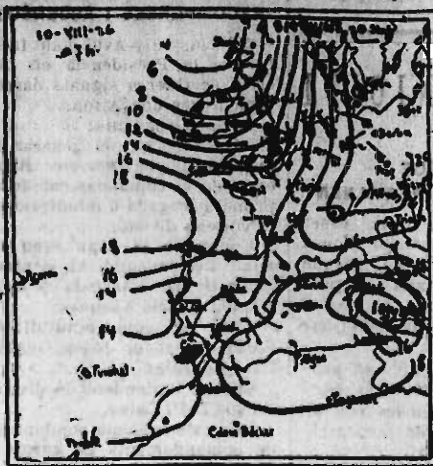
DIA 10 D'AGOST DE 1926

2. SITUACIÓ GENERAL ATMOSFERICA

Al nord d'Europa s'observa una depressió amb temporals a la regió del sud i pluges a Anglaterra. Les altes pressions radiquen a Alemanya i regnen bon temps a tota l'Europa central. Degut a la depressió de les Illes Britàniques el centre i occident de la Península Ibèrica presenten cel tapat amb lleugeres pluges a la Cantàbrica. A les costes mediterrànies continua regnant el bon temps.

3. ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES 8 HORES

El cel està completament seré a l'interior de Catalunya, amb calmes o vents molt lleus. A la regió costera es registren alguns núvols i caligues. La temperatura màxima ha estat de 33 graus a Trep, i la mínima de 20 graus al llac d'Estangento.

2. VENTS SUPERIORS A BARCELONA — Sondatges de l'atmosfera lliure a les 12 hores.
Altitud en metres a:
Direcció:
Velocitat en metres per segon:

OBSERVATORI METEOROLÒGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA
Hores d'observació: 7, 13 i 18 hores.
Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 763.5, 763.3, 762.7 mil·límetres; 1017.0, 1017.7, 1016.9 mil·libars.
— Termòmetre a l'ombra (sec): 24.1, 26.2, 24.0. — Termòmetre a l'ombra (humit): 21.3, 22.0, 21.4. — Humiditat (centèsimes de saturació): 77, 67, 78. — Direcció del vent: W, WSW, SSW. — Velocitat en metres per segon: 1, 5, 2. — Estat del cel: quasi seré, quasi tapat, tapat. — Classe de núvols: cúmulus, cirrus; fracto-cirrus; alts-cúmulus, fracto-cúmulus, cúmulus-nimbus; alts-stratus.
Temperatures extremes a l'ombra:
Màxima: 26.9. — Mínima: 21.5. — Mínima arran de terra: 19.2. — Oscil·lació termomètrica: 5.4. — Temperatura mitja: 24.2. — Precipitació aigua, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data en mil·límetres d'espessor, o sigui, litres per metre quadrat: 0.0. — Recorregut del vent en igual temps: 78 quilòmetres. — Observacions particulars: boira.

GORRES DE BANY

GRAN COL·LECCIÓ DE MODELS

CASA ROSICH

7, Ronda de Sant Pere, 7
9, Plaça de Sta. Anna, 9.
33. — Tapineria. — 33.

ANIVERSARIS

Un canvi, que fugí, atropellà a Isabel Collar, de tres anys. Li causà ferides greus al cap.

ATROPELL

Ahir al vespre una moto atropellà a Manuel Badal i Gil, de nou anys. Li causà una ferida contusa al cap amb fractura del crani i sortida de la massa encefàlica, de pronòstic molt greu. El fet passà a l'avinguda d'Icària.

Llegiu l'interessant llibre

Al marge del Sahara

Baixant d'un tramvia en marxa, Irene Villanueva i Sánchez, de vint anys, caigué i es causà traumatismes a totes dues cames i al peu esquerre.

Francesca Hortal Casadessús, de cinquanta anys, caigué casualment i es causà la fractura de l'humérus dret i traumatisme amb hematoma a la regió parietal del mateix costat.

INTOXICADES

Al dispensari de l'Ajuntament ahir foren auxiliades Antònia Colomar Torres, de cinquanta anys, i la seva filla Mercè Mari Colomar, de divuit. Presentaven intoxicació i forts dolors abdominals, degut a haver begut una aigua en la qual sospiten que s'hi ha tirat alguna cosa nociva.

JOIES, VERITABLE OASIS.

A propòsit de les condicions sanitàries en què actualment s'efectuen les transaccions de llet forastera en la nostra ciutat, es posa a conèixer dels productors i agents de transport que els envasos que es presenten al mercat tapats amb l'autèntic de draps, herbes i palla, etc., en comptes del tap i precinte reglamentari, seran decominats pel personal del Cos de Veterinària i es procedirà a la desnaturlització de l'ur contingut.

COLONIES ESCOLARS

Trobat-se pròxima la tornada del primer torn d'algunes colònies escolars d'estiu, i la sortida del segon torn, s'ha organitzat a continuació les hores respectives en les quals les colònies arribaran i sortiran.

L'escala: arribarà el dia 17, a les 10.35; el segon torn sortirà el dia 18, a les 10.35.

RODRIGUEZ & FERRER
CAMISERS
C. Boqueria, 36 i 38
Tel. 5027 A

Camises fetes de Camp, Platja i Vestir a bons preus
Per a Camises a mida assortit de tots els gèneres

seguint a les 4.40 de la matinalada. Montcar: arribarà el dia 11 a les 11.30; el segon torn sortirà el dia següent a les 5.40 de la matinalada. Sant Pere de Premià: arribarà el dia 11 a les 11.30; el segon torn sortirà el dia següent a les 7. Garraf: arribarà el dia 16 a les 9.24. Casa Puig: arribarà el dia 14 a les cinc de la tarda; el segon torn sortirà el dia següent a les 10. Arbúcies: arribarà el dia 18, a les 10.35; el segon torn sortirà el dia següent a les 6.45.

PER A MASIES I CASES DE CAMP
MOBLES D'ESTIL A PREUS EXCEPCIONALS
Cadres
Llits
Cadirals
Taules
Bancs
Llums, etc.
Casa Comas
carrer Petritxol
adquirir per SALA PARES

L'INCOMPARABLE
OPEL
4 HP
AGENTS
UNIO COMERCIAL ESPANYOLA
S. A.
Bruch, número 108

VIVERT
Gran refrescant i el millor substitut del xampany

BANYERES LAVABOS ESCALFADORS WATERS BIDETS CAMBRES DE BANY
JAUME SAURET
7 PELAYO 7

LES SARDANES

CARNET D'AUDICIÓ

CARNET D'AUDICIÓ
Per a veure a veure. — Barcelona. Agrupació Sardanista. Parallel, davant dels cafès Gómic i Comtal. Cobla La Principal Barcelonina.
Sabadell. Festival de l'Associació de la Premsa. Jardí Café Les Delícies. Cobla La Principal del Vallès, de Sabadell.

MOVIMENT MARÍTIM

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, de Palma. Consignatari, Illesca Marítima.
Vapor espanyol "Luchana", amb càrrega general, de Gijón. Consignatari, Argimon.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Palma.
Vapor espanyol "Mahón", amb càrrega general, cap a Mahón.
Vapor espanyol "Cabo Roche", amb càrrega general, cap a Bilbao.
Vapor espanyol "Cabo Sacatini", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Francisca Urquiza", amb càrrega general, cap a Gijón.

Vapor francès "La Gault", amb càrrega general, cap a Marsella.
Vapor francès "Caudal", amb càrrega general, cap a Illici.

Vapor noruec "Kongshavn", amb bacallà, cap a Marsella.

ADVERTIMENT

Preguem a tots els nostres comunicants que, en transmetre's solts per a ser publicats, acreditin l'ur personalitat mitjançant un segell o signatura i el domicili de l'entitat o particular interessada.
D'ara endavant ens veurem privats de publicar les notes pregades que manquin dels requisits esmentats.

ALFONS MASERAS
La Fira de Montmartre
Tota l'animació parisenca.
Gran èxit!

ELS ESPORTS

NATACIÓ

El nedador català de tornada de Lisboa ha aconseguit un gran èxit a Madrid

Madrid, 10. — De tornada de Lisboa i de pas per aquesta capital, el nedador català que tant d'èxit assolí en terres portugueses, ha jugat un match a la piscina del Niagara. Primerament han jugat un partit de water-polo contra un equip del C. N. A. notablement reforçat. Han vençut els catalans, els quals s'han mostrat molt superiors als seus adversaris.
A continuació han estat disputades diverses carreres de relleus, les quals també han vençut els catalans, i per últim una prova de 100 metres estil lliure.
L'ha guanyada París, del Club N. Barcelona, en 1 m. 12 s., seguit per Valdes, del Nord, que ha esmerçat 1 m. 17 s.
La selecció catalana ha produït una excel·lent impressió entre el públic i nedadors madrilenys.

UN FESTIVAL DEL

G. N. ATLETIC
El proper diumenge, dia 15, a les dotze, en aigües del Club de Natació Atlètic (Banyes Orientals), hi haurà un festival infantil escolar, dedicat a les escoles privades de la Barceloneta, en el qual s'efectuaran les següents proves:

30 metres estil lliure, per als escolars de la Barceloneta, amb premis de la Federació Catalana de Natació Amateur.
50 metres estil lliure, per a la secció infantil del Club Natació Atlètic, amb premis del Club.

Per l'animació existent entre infants, prometen veure's molt concorregudes i disputades aquestes proves.

FUTBOL

SPARTA - EUROPA

Ahir diguérem que per a jugar els partits dels vint dies 14 i 15 del corrent ve millor, si cap, que mai, el famós equip grec.

Deu haver hagut de fer una conscienciosa selecció dels millors elements amb què comptar, percatat de l'enorme importància que per al seu mundial prestigi representen els partits de la nostra ciutat i els que l'esperen a l'Amèrica del Nord, més ara que a tant l'obliga el títol de campió de Txecoslovàquia que per sisena vegada acaba d'obtenir, si bé mai amb tantes dificultats com aquest any, que, a conseqüència de la implantació del professionalisme, els seus grans contrincants han presentat dures i difícils lluites.

Heus aquí una detallada relació dels jugadors que desplaça el formidable club de Praga per a aquesta excursió:

Hocman, porter internacional, 22 anys.

Kaliba, porter internacional, 26 anys.

Hof, saguer dret, internacional, 26 anys.

Perner, saguer esquerre, internacional, 24 anys.

Paulin, saguer dret, internacional, 26 anys.

Steiner, saguer esquerre, internacional, 30 anys.

Sima, saguer dret, internacional, 24 anys.

Kolenaty, mig dret, internacional, 26 anys.

Kada, mig centre, internacional, 32 anys.

Cerveny, mig esquerre, internacional, 30 anys.

Hereja, exterior esquerre, internacional, 28 anys.
Polack, interior dret, internacional, 2 anys.
Sima, interior dret, internacional, 19 anys.
Myelik, davanter centre, internacional, 20 anys.
Mondry, davanter centre, internacional, 20 anys.
Dolejs, exterior esquerre, internacional, 19 anys.
Carvan, mig centre, internacional, 24 anys.

ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA DEL F. C. MARTINENC

El F. C. Martinenc elegirà nova directiva el proper divendres, dia 13, en una reunió extraordinària que convoca els seus socis.

INAUGURACIÓ D'UN CAMP

Amb motiu de la inauguració del camp del C. E. Batlló, jugaren en l'esmentat camp els infants del dit Club i del New Catalònia F. C. del Patronat Social Obrer de Les Corts. Es de justícia assenyalar que l'infant del C. E. Batlló ho era solemnement de nom, puix estava integrat per elements pertanyents a equips superiors, els quals varen guanyar per 5 a 2.
Aprofitant l'ocasió de projectar-se un homenatge a la secció de Fútbol del Patronat (New Catalònia F. C.), la Junta s'ha vist honorada amb l'as-

El número 71 de

L'ESPORT CATALÀ

d'aquesta setmana publica treballs de Fivaller, Berenguer, Sans Blague, Cifras i altres. Text, com sempre, de gran interès.
No deixeu de llegir l'única revista catalana d'esports.

30 cèntims

BOXA

DE LA REUNIO DE DIJOURS

El programa de la vetllada de dijous ha sofert encara una nova modificació: En lloc de Francesc Ros-Paul Alex, se farà un match Carles Flix-René Gabès. El darrer ve bonar darrerament a l'iris contra Manuel González.

El match Ruiz - Lecadre, "clou" de la reunió, ha quedat definitivament inòcul al programa. El campió d'Europa del pes ploma és esperat avui, a Barcelona.

BOXA A OLOT

A l'ideal Park d'Olot, per a diumenge vinent s'annuncia una interessant vetllada internacional, el programa de la qual està integrat per tres combats i dues interessants exhibicions que permetran als aficionats d'aquella localitat admirar els grans pugils Young Clonno, Llorenç, Vitrià i Ricard Ali.

En el primer combat, a quatre rounds, el welter francès Dorval, serà enfrontat amb Al-rià. En el segon combat, el pes mitjà Ripoll serà enfrontat amb Salamó i al cinquè combat, a sis rounds, com l'anterior, el notable pes ploma italià Quadri, el favorit del nostre públic, serà enfrontat a Alberni.

Young Clonno efectuarà una exhibició amb Vitrià, la mervella del ring, i Ricard Ali amb el seu germà el Sparring-Partner Francesc Ali.

DE TOTS ELS PAÏSOS D'EUROPA ARRIBEN MENSAGERS

DE TOTS ELS PAÏSOS DE LA TERRA ARRIBEN COMPRADORS A LA

XI FIRA INTERNACIONAL DE VIENA (3 a 12 Set. 1926)

PERQUE NO VENIU?

Prime especial de motocietes, novetats i invencions (antiques, carbó, mobles, alimentació, etc.). (3 al 12 de setembre de 1926.)
Preus reduïts a les xarxes de ferrocarrils de Turquia, Iugoslàvia, Itàlia, Hongria i Àustria, així com en els vapors de la Mediterrània i de l'Adriàtic.
Certificat d'existència a 5 pessetes i tota mena d'informacions a:

BARCELONA: Consolat General de Viena, Fontanella, 14.
H. NIEBER, Agència de Viatges, 33.
AGENCIA HAYAS, 34, ANIVALLA, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

CARNET DE L'AERONAUTICA

LA NAVEGACIO AERIA

A la XXII conferència aeronàutica internacional, que fa pocs dies s'ha celebrat a París a l'ambaixada del Japó, s'ha presentat una comunicació sobre un sistema nou d'assegurament dels avions. Aquest mètode ha estat ideat per M. F. engineer-geograf, al qual es deu ja un assaigament dels avions i terrenys d'aterratge durant la guerra. Es compon d'un conjunt de senyals o figures geomètriques indefinibles, de colors vius, especialment combinats amb el fons de terra, la visibilitat més gran en temps boira.

Quan s'acabaren les hostilitats, la necessitat d'un assaigament especial no es veia immediata. Hom creia que el sistema adoptat pels vehicles terrestres s'adaptaria bé als aèries. S'adaptà, doncs, per a l'aeroplà el mateix sistema d'immatriculació emprat pels taxis. Però, remarcant els crònists, els vehicles terrestres rodenc sempre sobre un mateix pla horitzontal, mentre que l'avió evoluciona en l'espai i pren posicions diferents i el llegir lletres o xifres que es presenten cap per vall pot oferir grans dificultats i donar lloc a errors. Tampoc no havia tingut hom en compte els recorreguts a través dels paisos en els quals les lletres llatines i les xifres àrabs apareixen com a gèrils als ulls de les poblacions. Actualment hi ha inscrites cinc mil avions a les Oficines Veritas que fan un servei internacional per tot el món; segons els tècnics, d'aquí a deu anys, n'haurà més de vint mil.

Hom ha considerat útil de cercar mitjans de control que permetin identificar ràpidament i amb el mínim d'error. Així com hi ha una policia a les fronteres terrestres, n'haurà a les fronteres de l'aire. L'avió, per entrar a un territori estranger, haurà de passar per un indret fixat per les convencions, en condicions d'altura i de velocitat determinades, tot conformant-se als reglaments internacionals i al Codi de l'Aire.

Per als avions que van a Polònia, a Transilvània, a Turquia, a Grècia, a Egipte, a les Índies, etc., substituir un sistema que comprèn cercles, barres, estels, creixents, quadrats, rombs, etc., per les cinc lletres llatines que componen, sobre avió, tot l'assegurament actual, és un progrés. Els colors i els senyals de què se serveix Bianconi no semblen pas d'un rendiment inferior, com a visibilitat, al dels caràcters llatins pintats en negre del sistema actual.

Per arribar a una identificació ràpida dels avions i permetre d'establir el *Reperit*, per mitjà del qual tot agent de control, a les fronteres o a l'interior, podrà reconèixer un avió, Bianconi completa amb xifres indefinibles, el seu sistema d'assegurament. Aquestes xifres són una troballa matemàtica ben enginyosa:

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

A la primera línia són transcrits els senyals; a la de sota llistes xifres usades corresponents. Exceptuant les xifres sisena i setena, convencionals, les altres són parlants. Cal advertir que la novena porta una cua a la punta extrema de la corba, igual a la normal al número 9. Així permet de no confondre-la mai amb el 6. Així fa indefinible el caràcter dels senyals, encara que els plans de l'avió puguin invertir-se.

EL VOL DE COBBHAM CAP A MELBOURNE

Melbourne, 10. — L'aviador anglès Cobbham arribà ahir al matí a Glenourey (Queensland). Al seu pas, la població australiana el féu objecte de delirants demostracions d'entusiasme.

En aquesta capital se li prepara una gran rebuda. — Havas.

ELS LLIBRES

"ELS NOSTRES CLASSICS"

"El professor de Literatura Catalana de la Universitat de Leipzig, doctor Heinrich Kuen, s'ha ocupat en diverses ocasions de les edicions de "Els Nostres Classics".

"No cal insistir—diu—en el benefici que per a Catalunya representa la publicació de les produccions cabdals de la seva literatura i l'exhumació de tantes obres meritesimes que fins al present havien restat inèdites."

A propòsit de la reedició de "Lo Somni", de Bernat Metge, fet per "Els Nostres Classics", fa aquest comentari:

"L'act d'aquest llibre era gairebé un miracle, ja que la primera edició del temps oportú, tan ben triat per a inaugurar la publicació d'aquesta exemplar biblioteca."

La seva reedició, sobre "Tant lo blanc" (38 de gener de 1926), termina així:

"Tota persona que llegir aquest obra mestra de la no-filosofia mundial, esdevindrà un admirador de la gentillesa i noblesa de la literatura catalana."

L'harmonia plàstica de les idees i la dolça música de la llengua. Poemes — afegeix — com "La vaca caga" i "La reliquia" es poden posar al costat de les millores lliques de la literatura universal".

"ELS TRES MOSQUETERS"

Ha sortit el tercer volum de "Els tres mosqueters", amb el qual queda completa i incorporada a la Biblioteca catalana la més famosa de les novel·les que va produir la fecunda imaginació d'Alexandre Dumas (pare).

Ens plau donar una relació de l'index de cadascun dels tres volums publicats que integren "Els tres mosqueters":

Primer volum
Els tres presents del senyor d'Artagnan, pare. — L'avant-cambra del senyor de Tréville. — L'Audiència. — L'espallat d'Athos, el tall de Porthos i el mocador d'Aramis. — Els mosqueters del rei i els guardes del senyor cardinal. — La majestat del rei Lluís XIII. — Intriga de la Cort. — D'Artagnan es dibuixa. — Una rateta del segle XVII. — La intriga es complica. — Jordi Villiers, duc de Buckingham. — El senyor Bonacieux. — L'home de Meung. — Gent de toga i gent d'espasa. — El guarda-sagells Ségner.

Segon volum
El matrimoni Bonacieux. — L'amant i el marit. — Pla de campanya. — El viatge. — La comtessa de Winter. — El ball de la Merlaison. — L'entrevista. — El pavelló. — Porthos. — La tesi d'Aramis. — La dama d'Athos. — La tornada. — La caceria del bagatge. — Milady. — Anglesos i francesos. — Un dinar de procurador. — Senyora i donzella. — En el qual es tracta del bagatge d'Aramis i de Porthos. — Dintre la fosca... tots els gats tenen color d'ala de mosca. — Sonni de venjança. — El secret de Milady. — Com Athos troba el seu bagatge. — Visió.

Tercer volum
Una visió terrible. — El setge de La Rochelle. — El vi d'Anjou. — L'Hostal del Colom Roig. — La gran utilitat d'un canó de xemeneia. — Escena conjugal. — El baluard de Saint Gervais. — El Consell dels Mosqueters. — Assumpta de família. — Fatalitat. — Conversa d'un germà i una germana. — Oficial. — El primer dia de captiveri. — Quart dia de captiveri. — Cinquè dia de captiveri. — Un recurs de tragèdia clàssica. — L'evasió. — El que succeï a Portsmouth el dia 20 d'agost de 1628. — A França. — El convent de les Carmelites de Bethune. — Dues menes de dimonis. — La gota d'aigua. — L'home de la capa vermella. — El judici. — L'execució. — Conclusió i Epíleg.

CRONICA DE CULTURA

"L'ART I EL POBLE"

Avui, dimecres, a les deu de la nit, la Secció Art i Lletres, del Casal dels Lluïsos de Gràcia, plaça del Nord, 9 i 10, celebrà la sessió de clausura de les tasques del present curs, en la qual l'advocat i publicista N'Octavi Saltó parlà de "L'art i el poble".

La sessió, com totes les que organitza aquesta Secció, agra públics.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARÉS

EXPOSICIO DE QUADROS ANTICS I MODERNS

GALERIES LAYETANES

CORTS CATALANES, 615
Quadres i Antiquitats
Ortoplastia i objectes d'art
Exposició permanent

ESTUDI ARENYES

CORTS CATALANES, 616
FOTOGRAFIA D'ART
Exposició permanent d'antiquitats i objectes d'art

LA PINACOTECA

CORTS CATALANES, 605
QUADROS: MARC I ORAVATS
Exposició permanent

ARTS APLICADES

URALITA 94

Revista d'art i literatura
Exposició permanent

COMAS I CENES

Revista d'art i literatura
Exposició permanent

AQUEST NÚMERO HA

PASSAT PER LA CEN-

SURA GOVERNATIVA

EL LECTOR DIU...

LA CATEDRAL DE BARCELONA

F. D. C. mencionava, no fa gaire, en aquest mateix lloc, dues errades que creia haver trobat en la monografia de Felip Elies sobre la Seu de Barcelona. A nosaltres també ens n'havem saltat a la vista i, no per molestar el senyor Elies, sinó per contribuir a l'aclariment de la veritat i a posar les coses al lloc que els correspon, és perquè hem escrit aquestes ratlles.

En la pàgina 18 del tercer volum de la Col·lecció Sant Jordi veiem manifestat: "En l'any 1415 morí el rei Martí; el seu cadàver és sepultat a la Seu. Aquest és també l'any de l'elecció del bisbe Climent Saper, figura eminent en els annals de la nostra Seu..." Doncs, bé; el rei Martí, l'últim monarca de nissaga catalana, no morí l'any 1415, sinó el 1410. Obrint qualsevol manual d'Història ho veurem així. De 1410 a 1412 tingué el Govern de Catalunya la seva Diputació general. De 1412 a 1416 regnà Ferran el d'Antequera, l'elecció pel compromís de Casp. I un cop corregida aquella data ens sobta un dubte: si Climent Saper és elevat bisbe l'any de la mort de Martí (1410), o bé ho és en 1415. Agraïm a l'autor de "La Seu de Barcelona" que ens l'esvala.

Felip Elies parla, en altra banda, de la tribuna reial que es féu construir el rei Martí a la Seu, i diu (pàg. 45): "Felip V féu destruir (subratllat nosaltres) la tribuna reial en 1722; i més endavant hom restituí el grandios i particular finestrat que la tribuna reial havia destruït." Però, girant uns quants fulls, llegim (pàg. 50): "La tribuna reial fou restaurada per Felip V en 1722, però en 1879 fou destruïda amb la sana idea de restituir el bell finestrat primer de l'abís, el més bell de tots." Quina activitat hem d'atribuir al primer Borbó respecte aquesta tribuna, la de destrucció o la restauradora?

A part aquestes dues, hem trobat moltes altres qüestions que podrien ésser retretes a l'autor de l'esmentada monografia. En primer lloc, l'adopció de la numeració aragonesa per als nostres comtes-reis. Després, la varietat de formes amb què escriu un mateix nom—desnits petits, però que en excels donen fama de descuidat a qui els té. Així veiem l'escritor Alemany una vegada nomenat Alemany i d'altres Alemany. Joan Frederic també és escrit sovint Frederich. Finalment hi ha les petites omissions que el mateix Felip Elies fa ascendir a centenars—insensibles, segons ell, en obres de divulgació com aquesta de què parlem però freqüentment desorientadores, en realitat.

Tot plegat, creiem que no és així la manera de publicar una obra aquell qui pocs dies abans censura un col·lega pel seu atribolament i per haver deixat niar en els seus escrits les errors, les confusions i els enfarfecs.

R. A. I. S.

L'autor de la sudita monografia de la Seu de Barcelona comença al senyor R. A. S., que és molt cert l'error que registra en aquell llibre respecte a la data de la mort del rei Martí; en conseqüència, la data de l'elecció del bisbe Saper ha d'ésser la de 1410 en lloc de la de 1415. També és certa la contradicció que hi ha en les pàgines 45 i 50 respecte a l'acció de Felip V sobre la tribuna reial: en la pàgina 45 devia llegir-se "féu restaurar en lloc de féu destruir". També és cert que en la pàgina 77 hom llegia Alfons V en lloc d'Alfons IV; fins aquí, però, era corrent aquesta numeració aragonesa, admet que per als altres reis catalans hom adoptava la numeració catalana; no volem però regatejar mèrit al senyor R. A. S. Consti, doncs, això com un tercer error.

Respecte a l'ortografia diversa que aquest senyor R. A. S. troba en els noms d'artistes que intervingueren en l'obra de la Seu, hauria de fer-li anar en la mateixa diversa ortografia que hom troba en l'origina documentació i que, per tant, cal donar-la en les diverses formes que ens són ofertes fins que hom pugui determinar amb certesa quina és la veritable.

Em sembla, per fi, que no cal insistir sobre les omissions necessàries en un manual sucint com el que ens ocupa. Si els lectors d'aquesta monografia troben que l'autor d'aquest manual s'impadua i que el senyor R. A. S. lamenta no s'haguessin produït, el manual no seria val sinó un gros volum d'obediència, en el qual l'accessori ofegaria l'essencial i on el lector que voldria "anar al gra" es perdria.

ELS TEATRES

ELDORADO

Heus aquí el repartiment de la visió teatral en un pròleg, tres actes i un epíleg, original d'Alfons Roura, que s'estrenarà demà, dijous, en el debut de la notable formació "Vila-Davi".

Isabel, Maria Vila; Rosó, Maria Lluïsa Rodríguez; Sió, Maria Casaró; Crisàntem, Francisca Lluïsa; Conxa, Angela Guert; Jordi, Pius Davi; Enric, Joan Comelles; Felat, Manuel Valencia; Tò, Roser; Alexandre, Nolla; Pau, Roser; Enric, Guitart; Cigonya, Pere Guitart; Sany, August Baran; Nyo, Josep Maria Lado; Xic, Enric Guitart (III); Xic, Guillem Ardevol; Múia, J. Josep Maria

LA POLICIA

Com pot veure's, hi pren part tota la companyia i per la cura i entusiasme amb què ha estat posada en escena, nota la direcció del senyor Davi, secundat amb el major interès per tots els valuosos elements que integren la companyia, afegeix al valor real i literari de l'acció, que es desenrotlla a les muntanyes del Canigó, és de presumir un èxit escatant per a l'autor i la seva interpretació.

DEL MUNICIPI

AMIR, NO HI HAQUE PERMANENT

Molt important devia ésser la feina que el senyor Ponsa tenia a la tarda, perquè fins molt tard no anà a l'Ajuntament, no obstant d'haver-se de celebrar sessió de la Permanent.

Els tinents d'alcalde en propietat i els substituïts es cansaren d'esperar, i a les vuit es retiraren. Al cap de poc, arribà el senyor Ponsa.

La sessió, per tant, no es pogué celebrar. Se celebrarà a la una de la tarda d'avui, si és que el senyor Ponsa no té cap més feina.

NOVES RELIGIOSES

Quaranta hores: A la parròquia de la Puríssima Concepció: Hores d'exposició: De dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori: Torn de la Puríssima Sang. Capella Escorial, 155.

OBRA DELS EXERCICIS PARROQUIALS

Dilluns, dia 23 del corrent, a les set de la tarda, començarà a la Casa de Sarrià una tanda d'exercicis en llengua espanyola. La tanda acabarà diumenge següent, a les vuit del matí.

La pensió mínima serà de 35 pessetes. Les inscripcions poden fer-se al Casal de l'Exercitant, Canuda, 4, principal.

PARROQUIAL BASILICA DE SANTA MARIA DE LA MAR

La Pia Unió de Devots de Sant Pançràs, canònicament establerta en aquesta Parroquia Basílica, celebrarà demà, dijous, a les vuit del matí, durant la Santa Missa, que serà aplicada en sufragi de l'associat Gabriel Saló, la visita mensual dedicada a Sant Pançràs en el seu propi altar, i es cantaran per la capella de música els Parenostres i Goigs.

A la tarda, a dos quarts de set, la visita al Sant com de costum.

Els devots que desitgin ingressar a la Pia Unió podran dirigir-se a la taula petidora o als andadors.

CAMISERIA

SANS

Boqueria, 32

Gran assortit en corbates

CAMISERS

16 - Fontanella - 16

24 - Portaferriss - 24

Tel·l. 1576

CAMISES A MIDA

NOVETATS EN CORBATES

S'ha posat a la venda als quioscos

i llibreries el número cinquè de

CIENCIA

Revista catalana de Ciència i Tecnologia, dedicat a

RAMON TURRO

SUMARI

Ramon Turro i Darder (1854-1926).—Fragments d'estudis originals de Ramon Turro. Origen i naturalesa de les diàstases bacteriològiques. El mètode objectiu.—Estudis crítics de l'obra turroniana.—L'obra fisiològica de Turro, Leandre Cervera.—Les doctrines immunològiques de Turro, August Pi Sunyer.—L'obra filosòfica de Ramon Turro, Georges Dwelshauvers.—Les Bacteriològiques específiques de Turro i els Ferments defensius d'Abderhalden, Miquel A. Balà.—Aportacions de Turro al coneixement de l'anafilaxia, Pere Domingo.—Ramon Turro, home de ciència, J. M. Bellido.—L'homeatge de Catalunya a Ramon Turro.—Informació gràfica del Laboratori Municipal.

Subscripció: 15 pessetes l'any. — Número solt: 1'50

Administració:

LLIBRERIA CATALONIA

17 - Plaça de Catalunya - 17

EL GOVERN CIVIL DE PRIMO DE RIVERA

EN ELS DECRETS DE RECOMPENSES I ASCENSOS SIGNATS DARRAMENT, ES CONCEDEIX UNA CREU LLOREJADA, UNA DE SHERMENEGILD, SEIXANTA VUIT DE MARIA CRISTINA I UN GR NOMBRE DEL MERIT MILITAR

RECOMPENSES I ASCENSOS

Madrid, 10.—Avui han facilitat a la Presidència els decrets de Guerra signats d'arrament per don Alfons.

Són els següents:
Disposant que el general de brigada senyor Domènec Batet cessi en el comandament de la primera brigada d'infanteria de la vuitena divisió.

Concedint la gran creu de Sant Hermenegild al contraalmirall de l'Armada senyor Manuel García Vázquez.

Idem al contraalmirall de l'Armada senyor Josep González i González.

Idem a l'intendent de divisió senyor Delfi Calvo.

Una extensíssima combinació de comandaments de coronels de la guàrdia civil.

Proposant per a la concessió de la creu llorejada de Sant Ferran, al tinent d'infanteria senyor Frederic de la Cruz, pels mèrits concrets el 5 de juny de 1923, als voltants de Tizzi Azza (Mèlilla).

Idem per a la concessió de la creu de Maria Cristina, de la classe corresponent, a dos caps i dos oficials, per mèrits concrets a la campanya.

Idem per a la concessió de la creu de tercera classe del Mèrit Militar, amb distintiu vermell, al coronel de cavalleria senyor Josep Selgas Ruiz.

Idem per a la concessió de la mateixa condecoració, al coronel de cavalleria senyor Pau Montesinos Espartaco, duu de la Victòria i comte de Luchana.

Idem per a la concessió de la creu del Mèrit Militar, amb distintiu vermell, de la classe corresponent, a deu caps i cent catorze oficials i assimilats.

Idem per a la mateixa condecoració a 27 caps i 26 oficials i assimilats.

Idem per a la mateixa condecoració a cinc caps i 35 oficials.

Proposant per a la creu del Mèrit Militar, amb distintiu vermell, de primera classe, a un

tinent de navili i a un capità d'artilleria.

Idem per a la mateixa condecoració al capità d'infanteria, avui comandant, senyor Delfi Alvarez Estreña.

Idem per a la mateixa condecoració a dos caps i deu oficials.

Idem per a la mateixa condecoració a tres caps i dotze oficials.

Proposant per a la concessió de la Medalla de Sotriments per la Patria, pensionada, al capità d'artilleria senyor Alfred Correa Ruiz, per ferides rebudes davant l'enemic.

Proposant per a la concessió de creus de Maria Cristina, de la classe corresponent, a un cap i 55 oficials.

Proposant per a la concessió de creus vermelles del Mèrit Militar, de la classe corresponent, a 122 oficials, i de primera classe, amb distintiu bicolor, al tinent d'artilleria senyor Vicents Garcia Figueras.

OPOSICIONS A UNA CATEDRA DE BARCELONA

La "Gaceta" anuncia oposicions entre auxiliars a la càtedra de Química Orgànica de la Facultat de Farmàcia de la Universitat de Barcelona.

CURS PER A ESTRANGERS

Madrid, 10.—Han acabat els treballs del curs de vacances per a estrangers, organitzat per l'Institut d'Estudis Històrics de la Residència d'Estudiants.

L'última setmana els alumnes que han assistit a l'esmentat curs, escoltaren conferències donades pel senyor Elies Tormo i pel senyor Salvador Sánchez Albornoz.

Després efectuaren diverses excursions artístiques a Segòvia, La Granja i l'Escorial.

El mestre Benedito, director de la massa coral de Madrid, ha organitzat un concert a honor dels estudiants estrangers, i ha donat a conèixer diverses cançons regionals.

Divendres s'organitzà a la Residència d'Estudiants una festa de comiat.

Acabats els treballs, diversos grups d'estudiants han sortit en direcció a Andalusia, i es proposen visitar la regió.

EL PRESIDENT DE LA REPUBLICA DE PORTUGAL A LA FRONTERA

Badajoz, 10.—En el lloc fiscal de la Duana portuguesa, a quatre quilòmetres d'aquesta, han estat el president de la República de Portugal i els ministres de Foment, Pasos Silva; Comerç, Pimenta Castro; cap del Gabinet del ministeri de la Guerra, tinent coronel Miranda; diversos ajudants i alumnes de l'Escola Militar i alguns redactors de la premsa de Lisboa.

Han estat rebuts pel consol de Portugal a Badajoz, senyor Calado Crespo, i altres personalitats.

El President ha visitat les dependències i ha estat obsequiat amb un refrigeri.

Per trobar-nos en territori portuguès no hem pogut recollir les impressions que té el President de l'estat actual de Portugal.

LA DISTRIBUCIO DE BONIFICACIONS DE L'ESTAT

Avui s'insereix a "La Gaceta" una Reial ordre dictant addicions a les normes sobre distribució de bonificacions de l'Estat.

Es refereix al fons general de l'Estat i al fons especial de la invàlidesa, previst infantil i protecció a la vellesa.

Les imposicions per a la constitució de pensions de vellesa que facin els colons dels "cotos" socials de previsió, hauran d'efectuar-se pels "cotos" a l'Institut Nacional de Previsió i les seves Caixes, segons relació nominal que presenten anual, semestral o trimestralment, a la seva comoditat.

Sobre la previsió infantil, la regla primera quedarà redactada en aquestes termes: "El 30 per cent del crèdit concedit en el pressupost del Ministeri del Treball, Comerç i Indústria per a bonificacions especials, estimul a la infància i protecció a la vellesa, s'aplicarà a bonificar les llibretes assegurades, reassurances i co-assurances majors de tres anys i menors de deu anys, en les quals s'hagi fet imposicions que no tinguin bonificació del Ministeri d'Instrucció pública i Belles Arts."

Sobre la protecció a la vellesa, la regla primera, en lloc del 20 per cent, consignarà el 70 per cent. Se substituirà la xifra de 3.000 pessetes per la de 4.000 en el paràgraf darrer de la regla segona. S'afegirà al fi de les normes de distribució i amb l'epígraf de "Regla General", el següent: "No es podrà aplicar cap bonificació amb càrrec al fons general sense acord de l'Institut Nacional de Previsió, adoptat en vista de les regles, pertinents en cada cas."

Per si s'autoritza a l'Institut Nacional de Previsió per a redreçar el text de la Reial ordre de 12 de juliol de 1920 d'acord amb les modi-

ficacions i addicions que quedes-
tallades.

CONCURS D'OBRES DE CONSTRUCCIO DEL FERROCARRIL DE OUENOA A UTIEL I DEL FERROCARRIL DE UTIEL A CASTELLON

En el despatx oficial del Director general de Ferrocarrils, s'ha publicat, s'ha celebrat l'obertura plets per al concurs de les obres de construcció del ferrocarril de Ouena a Utiel i del de Utiel a Castellon.

El primer sortí al concurs un tipus de 63.624.050 pessetes i el mini, de construcció assenyalat, plet de condicions és el de cast.

En les proposicions de tots dos carrils, els signants assenyalen cada una la forma de pagament, uns admeten la totalitat en Deu roviari i altres part en aquest resta en metàl·lic.

Les proposicions obertes han a informe del Consell Superior de Ferrocarrils i una vegada aprovades, el ministre de Foment emetrà l'adjudicació definitiva.

UN HOME MORT DALT

Aquest matí, en arribar a la de Villalba el sudexpre de s'ha advertit que a la coberta d'xe restaurant hi havia un home. Se l'ha cridat perquè baixés i s'ha trobat que no contestava, ha pujat a rella d'escolta del tren i han anat a veure el desconegut es trobava sentit, amb diverses ferides a la cara i al cap, i semblava que havia mort pocs minuts després de la seqüència de les ferides que s'observaven.

Registrades les robes no s'ha cap més document que una p'd'empenyorament a nom de F. ballero.

S'ha suposat que aquest home tornava del Nord a la veu de xe per no pagar billet i seguit en el trajecte ha tingut algun i l'ha topat

DE FRANÇA

Les deliberacions de l'Assemblea Nacional de Versalles

Sessió mati, tarda i nit :: El projecte de Lleó Blum :: Discurs de Poincaré combatent-lo :: Escàndol provocat pels comunistes :: La votació 671 vots contra 144 :: Doriot expulsat

SUBSTITUCIO DE COLUMNES FRANCESSES PER ESPANYOLES

Melilla.—Aviat les columnes comandades pel general Castro Girona rellevaran les tropes franceses que ocupen les posicions prop del zoco El Sebti d'Ain Amar Ainora.

EL SOLDAT TORNA A TANGER

Tànger.—A primeres hores del matí d'avui ha ancorat en aquest port el cuirassat "Paris", que porta el soldat del Marroc, el qual torna del viatge que ha efectuat a França.

El resident general francès, senyor Steeg, ha quedat a França, per a resoldre diversos assumptes.

L'esmentat cuirassat fou saludat, a la seva entrada al port, amb les salves d'obediència.

El soldat no baixà a terra, rebent a bord les autoritats que l'anaren a complementar.

Després continuà el seu viatge a Casablanca, on arribarà demà a primera hora.

Es mostra molt satisfet del seu viatge i de les atencions que se li han dispensat a tot arreu.

GRAN BRETANYA

Els minaires rebutgen les proposicions dels bisbes

Londres, 10.—Els minaires han rebutjat les proposicions dels bisbes per a la solució de la vaga carbonera.

A CONSEQUENCIA D'UNA EXPLOSIÓ QUEDA DESTRUÏDA LA FUNDICIO DE CANONS DE BRITTON

Londres, 10.—A la gran fonderia de peces d'artilleria de Britton s'ha produït una formidable explosió que ha fet volar tot l'edifici. Han resultat diversos morts i nombrosos desapareguts.

EL NAUFRAGI DEL SUBMARI 5 DESAPAREGUTS

Londres, 10.—Notícies de Davenport, on s'enfonsà el submarí britànic, diuen que el vaixell descansa a sis metres de profunditat i que el periscopio i la torre es fan perfectament visibles des de la superfície.

Els cosos dels cinc mariners que s'ofegaren emmenats per l'enfonsament del submarí no han estat trobats encara, malgrat els actius treballs.

DARRERA HORA

ATROPELLAT PER UN AUTOMOBIL

Benet Millan, de vint-i-quatre anys, fou atropellat anit passada, a la carretera de la Rabassada, per un automòbil. Sofrí la fractura dels ossos de la cama dreta i commoció cerebral. En greu estat ingressà a l'Hospital Clínic.

FERIT EN BARALLA

A quarts d'onze d'anit passada, Lleó Villar i Llofriu, de trenta tres anys, hagué d'ésser auxiliat de la fractura de la clavicula dreta, que li causaren uns estranys greus que desaparegueren, mentre despatxava a la parada de melons que té establerta al carrer de Borrell.

La qual es plantejava la qüestió prèvia contra la moció Bonnefoux.

El Congrés ha suspès la sessió a dos quarts de dotze, reprenent-la a les 3'13, sota la presidència del senyor De Selves.

Després de ratificada la designació de la comissió nomenada al matí, l'Assemblea ha suspès la seva sessió de nou fins a les quatre, per a donar temps a la Comissió, per a deliberar.—Havas.

LA SESSIÓ DE LA TARDA ELS COMUNISTES PROVOQUEN UN GRAN ESCÀNDOL LA VOTACIO

Versalles, 10.—La sessió de la tarda de l'Assemblea nacional s'ha obert a les 3'15.

El president ha comunicat el resultat de l'escrutini per a l'elecció dels 30 membres de la Comissió.

La Comissió dels 30 ha elegit com a president el senyor Millies-Lacroix i com a ponent el senyor Cheron.

El senyor Poincaré ha exposat el seu criteri sobre les diverses esmenes proposades.

Poincaré ha demanat que es portin les menys modificacions possibles al text governamental.

El discurs del cap del Govern ha durat fins a un quart de sis de la tarda.

La Comissió ha aprovat el projecte del Govern, amb lleugeres modificacions, i ha rebutjat totes les esmenes proposades.

EL CASTELL I EL PARC ELS PERMISSOS D'ENTRADA

Paris, 10.—Mentre ha durat la reunió de l'Assemblea Nacional el castell i el parc de Versalles han quedat tancats per al públic.

El prefecte del Sena ha publicat la següent proclama:

"Després de diverses conferències amb les autoritats locals i amb els caps dels serveis interessats, el prefecte del Sena ha pres totes les disposicions necessàries per a la celebració de l'Assemblea Nacional. Les targetes destinades a les persones autoritzades per a entrar al pati del castell seran lliurades pel director de la seguretat general i pel prefecte del Sena, mitjançant la presentació dels documents justificants."

Forces importants de gendarmes han estat concentrades a Versalles i han quedat com a reserva per a qualsevol eventualitat.—Radio.

EL GRUP SOCIALISTA

Paris, 10.—El grup socialista ha renouat el mandat que es donà a Renaudet per a presentar a l'Assemblea de Versalles una moció demanant la restricció dels drets del Sena.

Blum prendrà part en el debat.

Aquest matí ha tornat a reunir-se a Versalles el grup socialista.

Després d'una breu interrupció, l'Assemblea nacional ha reprenut la sessió a un quart de set.

El senyor Cheron, ponent, ha donat compte del seu informe. Després dels discursos del senyor Cheron ha parlat el senyor Blum, el qual ha desenvolupat la tesi socialista relativa a la llei sobre el capital.

El president del Consell ha refutat després la tesi del senyor Blum.

El diputat comunista senyor Doriot, parlat contra el projecte i atacà violentment al règim maltractant d'una manera directa al president del Consell.

L'aldarull i la confusió són tals, que el president, per tal d'evitar que l'incident prengui caràcters més greus, aixeca la sessió, a les 8'20.

Es reprèn aquesta tarda; alguns minuts després els diferents paràgrafs del projecte són aprovats, enmig d'un soroll indescriptible, en el qual els aplaudiments de l'Assemblea ofeguen el soroll que fan els membres de l'extrema esquerra copiant els pulpits.

Per fi aconseguí el president restablir la calma.

Lavors es vota la totalitat del projecte, i s'ha de procedir a l'escrutini amb gran cura, car l'extrema esquerra, en senyal de protesta, "ha carregat" les urnes.

El total del projecte del Govern ha estat aprovat per 671 vots contra 100.

La sessió s'ha suspès a les 9'10, per a reprendre-la a les deu de la nit.

DORIOT, EXPULSAT DE LA SALA

Versalles, 10.—Durant l'aldarull a l'Assemblea Nacional, el senyor Doriot, comunista, ha estat expulsat de la sala.—Havas.

EL DISCURS DE POINCARÉ CONTRA LA TESI DE BLUM

Paris, 10.—En la sessió celebrada aquesta tarda per l'Assemblea nacional, el president del Consell, senyor Poincaré, ha refutat la tesi socialista i ha declarat que el senyor Blum sols ha aportat solucions vagues.

El senyor Poincaré ha demostrat que el projecte governamental, amb la garantia de la Constitució, és l'únic que convé a l'actual situació. Mitjançant aquest projecte ha dit que es pot restablir la confiança.

Ha afirmat que des de fa quinze dies el Parlament ve realitzant amb

un magnífic espectacle de coherència un remarcable esforç, encaminat al sanejament financer i exercint amb això una feble influència en l'opinió estrangera.

El senyor Poincaré ha acabat insistint en què és absolutament necessari veïllar per la salut del franc i donar als creditors de França una prova de què la nació té el propòsit de complir amb els compromisos que té amb aquests creditors.

La nota està redactada en termes conciliadors, encara que demostra fermesa en la reclamació que formula.—Havas.

LA LLUITA CONTRA EL TETANOS INFANTIL :: DESCOBRIMENT D'UNA ANATOXINA

Paris, 10.—A l'Acadèmia de Medicina s'ha donat compte de l'invent d'una anatoxina antitetànica, que s'injecta a la mare abans de donar a llum. D'aquesta manera el recent nascut queda immunitzat contra el tetanos. Aquest descobriment científic tindrà una especial importància per als països endarrerits i faltats d'higiene, on els naixements sofreixen molt d'això.—Havas.

LA TRAVESSIA DE LA MANÈGA :: DUES NEDADORES EN CAMI

Paris, 10.—Telegrafia de Calais que les nedadores Miché i Helni, que sortiren ahir a la nit per a intentar la travessia del Canal de la Mànega nedant, prosseguen aquest matí en bones condicions.—Havas.

DE MEXIC

L'actitud dels Estats Units El que diu Coolidge

Washington, 10.—Les relacions entre els Estats Units i Mèxic s'acosten a un estat de timentor, que només l'acció energica del Govern nordamericà podrà acabar.

Coolidge continua declarant que no pot intervenir a Mèxic, però manté al mateix temps que els drets dels nord-americans seran rigorosament protegits.

Els nordamericans han rebut l'autorització de construir esglésies i establir institucions religioses a Mèxic, i la confiscació d'aquestes esdevé, en realitat una violació dels drets nord-americans.

Al mateix temps la llibertat de la premsa està garantida, però les publicacions religioses en les quals es troben interessats els nordamericans han estat suprimides pel president Calles.

Coolidge pot escollir entre dos mètodes. Presentar pel camí habitual de la diplomàcia, les reclamacions dels súbdits nordamericans, i l'altre, més energic, consistiria a declarar al president Calles que ha de respectar els drets nordamericans i que en cas de negativa els Estats Units estan decidits a fer-ho respectar.

L'actitud del president Coolidge haurà de quedar completament definida d'aquí a pocs dies.—Radio.

ANGLATERRA RECLAMA

Paris, 10.—Telegrafia de Londres que el Foreign Office ha formulat una reclamació al Govern de Mèxic a propòsit de l'embargament dels béns de les esglésies britàniques a Mèxic, propietat de súbdits britànics.

En la nota es fa esment del tractat de 1888, que continua

en vigor i pel qual tots dos Governos es comprometen a respectar la llibertat religiosa de llurs respectius súbdits, el qual tractat ara es vulnera amb les lleis dictades pel Govern de Calles, i que afecta la llibertat de consciència dels catòlics i protestants britànics, sense distinció de religions.

La nota està redactada en termes conciliadors, encara que demostra fermesa en la reclamació que formula.—Havas.

L'OBSERVATORE ROMANO I LA QÜESTIO DE MEXIC

Roma, 10.—El diari "L'Osservatore Romano" exposa en la següent forma la situació dels catòlics a Mèxic:

"Si la el Calles és tirànic, l'aplicació que d'ella s'ha fet és neroniana.

Per a justificar l'expulsió del delegat apostòlic, s'ha recorregut fins a la falsificació de documents, la qual cosa està demostrada pels periòdics catòlics dels Estats Units.

Centenars de religiosos i religioses, que no eren ciutadans americans, han estat expulsats "manu militari".

Totes les esglésies han estat ocupades i tancades. Totes les associacions religioses han estat prohibides.

Les tropes han disparat contra el poble que voltava les esglésies.

Un Govern persecutor que així procedeixi contra l'Església catòlica a Mèxic, impedeix tota mena de negociacions. A base de la llei Calles, no hi ha aranjament possible.

UNA DECLARACIO DEL PRESIDENT CALLES

Mèxic, 10.—En unes declaracions que ha fet el president Calles a un periodista estranger, ha dit, entre altres coses, en referir-se al problema que tant apassiona els mexicans i els elements religiosos de tot el món:

"A Mèxic pode practicar-se totes les religions, sense excepció, però totes han d'oïr a la llei. No demanen més que això, i sols la clerecia catòlica es nega a fer-ho."—Havas.

LA SITUACIO DE LES ESGLÉSIES PROTESTANTS

Mèxic, 10.—Malgrat la declaració del govern Calles, que les noves lleis religioses serien aplicades indistintament a les esglésies protestants com ho han estat a les catòliques, és el cert que fins ara no s'ha fet res per a normalitzar el petit nombre d'esglésies protestants que hi ha al país.

El Govern s'ha acontentat declarant que es reserva el seu dret per al successiu sobre la base que tota propietat de les esglésies pertany a la nació.

De totes maneres els pastors protestants han estat invitats perquè subministren a les autoritats municipals els inventaris de llurs temples.—Havas.

GREUS DESORDRES A GUADALAJARA

Londres, 10.—Segons telègrams que publiquen els diaris procedents de Mèxic, s'han produït greus desordres religiosos a la regió de Guadalajara, on el boicot organitzat pels catòlics va intensificant-se. Es parla de 25 morts. Es tem que en represàlia els governamentals hagin executat molts dels presoners catòlics.—Havas.

EL SINGLOT

per C. A. JORDANA

"Hi!... Hi!... Hi!"

La sentència implacable s'havia després dels llavis eixits de la portera dels Establiments. "En té per estona, senyor. Aquest singlot no és com els altres. Això és nyrivós."

La rialla cruel havia estat esclafida per una noia d'aparença amable i amorosa, que en el traït i el brogit que la rua produïa al Passeig de Gràcia, havia atret les tendres mirades d'En Ricard. En el moment més crític, "Hi!", havia fet el singlot, i la rialla: "Ha, ha, ha!"

Totes aquestes coses no havien resultat gens agradables a l'home que tenia singlot. Però ara que es trobava tot sol amb el singlot, dins la foscor del seu dormitori, En Ricard comprenia com l'havien distret del singlot mateix. Aduch a llur record s'afermava per trencar, ni que fos un moment, la rigidesa de la seva obsessió.

Quan aquest derivatiu, pel desgast natural, li fallia, En Ricard es dedicava a parlar llorells a les remors foranes, les quals entraven fàcilment pel balcó, que la fallera higinística d'En Ricard mantenia obert, aduix en aquelles fredes nits de febrer. Però els esgarfes de les poques disfresses citadanesques es es perdien per aquell indret poc cèntric de l'Eixample, els "Va!" llunyans del vigilant, i els jaments de mans escassos a què els crits del vigilant responien, eren ben poca cosa per subjectar l'atenció d'un home cruelment singlotejat.

L'arribada del seu germà i de la seva cunyada, que tornaven d'assaltar uns amics, fou una derivació ben agradable per al dissortat singlotador. Per allargar-la, En Ricard havia sortit de bona gana a demanar-los una mica de conversa i d'entreteniment. En can-

vi, avergonyit d'aquell impuls com d'una feblesa, va posar-se amb entusiasme a fer l'adormit, quan En Joan i la Montserrat entraren a la seva estança per donar-li una ullada fraternal.

No havien encès els llums per no despertar-lo. Un feixet de raigs lluminosos fregà les parpelles closes d'En Ricard i aquest comprégué que En Joan s'entretenia a examinar-lo amb l'ajut de la petita llanterna elèctrica que substituïa amb avantatge el llum del vigilant.

—Pobre xai!—murmurà En Joan.—Com singlot!

—Deu somniar que singlota, pobre!—contestà la Montserrat amb el seu xiuxineig característic, que se sentia a distància.

En Ricard, mentrestant, examinava amb la imaginació la parella sollicita. No podia evocar gaire bé la disfressa complicada de la Montserrat—la indumentària d'una "pàgessa mallorquina" (de Felanitx) de darreries del segle quinze—requeria un esforç imaginatiu massa gran per completar-la; però li semblava talment de veure, a través de les parpelles closes, els pantalons bombats i la jaqueta curta que cobrien el cos d'En Joan, el mocador vermell que li voltava el coll, la gorra que li tapava el cap—totes les peces, en fi, que constituïen el vestit oficial d'un apatxe modern i cinematogràfic.

—Vols que faci un bon xiscle?—digué la Montserrat.—La qüestió seria d'espantar-lo de veres. És l'únic remei bo per al singlot.

En Ricard no pogué sentir la resposta d'En Joan. Se n'anava. L'home que tenia singlot tornava a quedar-se sol amb el que tenia; però li quedava també l'esperança que aviat tindria una visita aparentment agressiva. En Ricard coneixia la tenacitat de la seva cunyada i el tarannà complaent d'En Joan, i l'aparició d'aquest, apatxescament feroç, pel balcó comú a les dues cambres contigües, no l'hauria sorprès ni tampoc, per desgràcia, es-

claiat. Ja que aquests pensaments ocupaven la ment d'En Ricard, no és pas estrany que aquest s'enganyés al principi sobre la intenció i la naturalesa de la visita del Quillo.

Val a dir que el propòsit del Quillo no era pas de visitar En Ricard, sinó una veïna d'aquest, vella, rica i solitària, que vivia al principal. Aquell element impalpable que s'introdueix de vegades a les més ben portades combinacions humanes i tot sovint les malmet, s'havia infiltrat traïdorament a la combinació del Quillo i havia fet que aquest confongués amb l'entresol el principal de la casa on vivia En Ricard.

El Quillo era un home que tenia, tant en l'actuació professional com en l'amorosa, una fama molt ben guanyada d'habilitat als peus i a les mans; ballava tan bé com corria; acariciava amb la mateixa finor amb què sostenia. Aquesta habilitat manual i pecadora era dirigida per una ment poderosa i arrodonida per un temperament d'artista. El cop contra la vella havia estat minuciosament preparat. Totes les circumstàncies eren, a més, favorables. La vella dormia sola, era sorda per sempre, i estava temporalment afònica. El barri era mal guardat i mal il·luminat. Els balcons inferiors de la casa eren fàcilment escalables.

Totes aquestes coses havien passat pel sedàs de la ment poderosa, mentre el temperament d'artista es limitava a completar amb una elegant careta negra la indumentària galant del Quillo; aquells pantalons bombats, i aquella jaqueta curta, i aquell mocador vermell, que tantes admiradores tenien entre les minyones de raça aragonesa.

Mentre el Quillo s'esmunyia, feliçment sinuós, pel carrer fosc avall, qualsevol l'hauria pres per una disfressa innocent; i ningú no l'hauria pogut veure com s'enfilava al balcó d'En Ricard, perquè els moviments del Quillo eren gairebé tan ràpids com els seus pensaments.

L'intrús, professionalment suspicac, vacil·là un moment davant el balcó obert que li semblava un parany. Després, quan l'intrús ja era dins l'estança, un soroll estrany augmentà la seva suspicàcia. "Hi!... Hi!" Què era allò? El Quillo ja no tenia temps de pensar-hi, perquè els llums de l'estança s'havien encès i il·luminaven fortament els detalls confortables d'un elegant dormitori.

Però el Quillo no estava pels detalls confortables. L'explorador nocturn no veia sinó el més molest dels detalls; un jove que portava un païama blau-cel i estava proveït, a més, d'un gran singlot i d'un petit revòlver. Mentre aixecava els braços en l'aire, segons les regles de l'etiqueta en aquests casos de compromís, el Quillo no deixà de pensar en les possibilitats d'escapar-se, les quals disminuïen a mesura que En Ricard avançava per posar-se entre l'intrús i el balcó.

L'home que tenia singlot es disposava a aprofitar aquella distracció. Una certa semblança entre les siluetes del Quillo i d'En Joan i l'enlluernament produït per la claror sobtada, contribuïen a manetnir En Ricard content i enganyat.

—No te m'escaparàs (hipl)—digué En Ricard, jugant amenaçadorament amb el revòlver—. Jo, els apatxes, a París, els matava (hipl) com a mosques. Aïll on poso l'ull dret (hipl) poso la bala. Ja ho saps. Si vols conservar la vida (hipl) no et belluguis.

El tremolor de les cames del Quillo començava a animar En Ricard de debò, quan el singlot, més violent que mai, li féu perdre la paciència i l'humor.

—No tinguïs por (hipl), beneït. Ja saps que sempre (hipl) està descarregat.

En Ricard tirà el revòlver damunt el llit i el Quillo es tirà damunt En Ricard. Aquest caigué d'esquena amb l'agressor damunt. En Ricard sentí la seva sorpresa per l'agressió, augmen-

tada per un estrany soroll de xerrac i per les llusures mal intencionades d'uns petits ulls cruels i d'un ganivet de punxa agudíssima. L'home que tenia singlot passà un moment, un curt moment d'esglai. De seguida, el seu tremp natural i el seu entrenament esportiu triomfaren de tota la felicitat del Quillo. L'arma punxent anà a clavar-se, vibrant, al marc de la porta; el Quillo, completament matuixat, en acabar-se la lluita amb prou feines es podia tenir.

Aquella exhibició de força i de llestesa no s'havia pogut desenvolupar sense un cert capgirament de mobles menors. En Joan, despertat i atret pel soroll, acabava d'obrir la porta i s'estava contemplant el Quillo amb uns ulls plens de son i de sorpresa.

L'home de la ment poderosa i del temperament d'artista no es comportava pas en aquells moments d'una manera que s'adugués amb els seus atributs envejables. De fet, no es comportava de cap manera. S'estava tan quiet com podia, i al seu rostre, desproveït de la careta, la por s'amagava darrera una expressió d'estupidesa prufunda.

—Què és això, Ricard? Qui és aquest home?

—Un assassí frustrat—digué En Ricard tot panteixós encara.

En Joan es dirigí al balcó, amb el posat decidit de l'home que sap què ha de fer.

—Atura't—digué En Ricard.—Atura't, germanet, si m'estimes.

En Joan s'aturà, perplex. En Ricard s'havia immobilitzat en un gest que demanava silenci, i el seu rostre mostrava una estranya barreja d'ansia i alegria. A mesura que passava el temps, el predomini de l'alegria s'afermava.

—Què anaves a fer? A cridar el vigilant?—digué En Ricard a la fi, i el seu rostre era bellament radiós.

—Vols donar un disgust a aquest minyó tan simpàtic? Quin disbarat!

Després de collir la careta de terra, d'arrencar el ganivet del marc de la

porta i de donar ambdues cues a l'ur propietari. En Ricard s'adreçà amablement al Quillo.

—Té, noi. Guardat l'eiga. Posat la careta. Sempre val més una careta que una pinta.—Ara, atenció! Aquest senyor i jo ens distreurem una estona. No badis. Espera't; diguem el teu nom. No vull saber de tu més que el teu nom per recordar-lo eternament!

El Quillo, d'allò més perplex, mirava el nen que s'havia guanyat en la lluita per la vida.

Quina delícia!—digué En Ricard, extasiat, mentre obligava En Joan a distreure's.—Quillo!

Els dos germanets examinaven atentament el rostre a l'oli d'un avi dient que els tornava la mirada, tot seriós, des de mitja pare, mentre el Quillo se n'anava per on havia vingut.

—I ara, em vols explicar...—començà En Joan.

—Encara no has comprès?—interrompé En Ricard.—La Montserrat ho comprendria. Aquest home i el seu ganivet m'han espantat. Tasseguero que m'han espantat de debò.

—I el singlot, l'ha passat?

—Ara hi cau!—exclamà En Ricard, exultant—. Si, noi; sóc un home lliure. Ja no tinc singlot. Ja no tinc (hipl) singlot. Mal relamp! Si m'ho hagués (hipl) pensat!

L'home que tornava a tenir singlot es plantà d'un salt al balcó. Bada la boca per fer un bon crit de "Lladres!", però la tancà sense haver dit altra cosa que "Hipl!". El Quillo s'havia fos definitivament en l'ombra nocturna.

Quan En Ricard va girar-se, En Joan se n'havia anat, silenciosament i delicadament, de l'estança. L'home del singlot apagà els llums d'esma. En deixà caure sobre el llit. Passaven i repassaven per la ment d'En Ricard un pensament poètic: "un immens singlot sol dins la nit"—i una anàlisi de portera—"això és nyrivós!"

Mentrestant, un endins, el singlot manifestava incansablement la seva presència:

"Hi!... Hi!... Hi!"

CATALUNYA

VICH

Exposició Vayreda

Les pintures de la Catedral

Acaba de tancar-se a la Sala Bigas una interessantíssima exposició de pintures i dibuixos del malaguanayt Joaquim Vayreda, el pintor olotí, educat per Marià Alsina i Corrot, que introduí a la pintura catalana les sinors de l'impressionisme francès. La majoria de les vint-i-quatre obres exposades pertanyen a les famílies vigatanes Bayés i Calderó, eren inèdites en el dèmit de no haver estat exposades a la Sala retrospectiva del 1922 dedicada a Vayreda, ni estaven catalogades en el llibre magnífic que aleshores escrigué el pintor-critic Rafel Benet.

Sense haver-hi a la Sala Bigas cap obra definitiva de la bona època del pintor d'Olot hi ha mostres de tota l'evolució del seu art, en gran part notes i bocets inacabats. De la primera època són indubtablement un paisatge de tonalitat verd-fosc, uns bons al prat i dues pintures fetes durant l'exili voluntari al sud de França en 1872, representant un carrer assolellat i l'altre una dona aturada prop del portal. Totes aquestes obres són de tècnica minuciosa i plana, amb efectes assolits a gruosos poc exagerats posats a l'espàtula. Les altres pintures són notes de petit tamany, quasi sempre inacabades; tant la "noia en un prat" com la "malinadera", com també "noia vora el torrent" i "els blats" són traçats a pinzellada ampla, fent pujar els verds i grisos amb l'extraordinària seguretat i justesa assolida a còpia d'anys de lluitar amb les grisos humides del paisatge olotí.

Les obres restants són dibuixos: paisatges, un d'ells datat en 1866, altres de 1867 acabadíssims al llapis plom; els altres són traçats amb el sintetisme del darrer període; diversos bocets per a composicions amb figures un dels quals ve datat de 1883 i és titulat la "carta del noi gran", una de les escenes rurals a les quals tanta afició tingué en Vayreda. És curiosíssim un auto-retrat fet en plena joventut, probablement cap el 1867, pintat a l'aquarella. Acaben de completar aquesta interessant exposició quatre aquests del natural, la noia amb una vaca, una sanguina, la dama amb mantell i les dones resant.

Es tenen bones noves sobre la col·locació de les pintures Sert a la nostra Seu i que estan reproduïdes a la Il·lustració Francesa. Sembla que les teles definitivament acabades són les destinades al presbiteri. A fi de preparar la instal·lació han visitat la nostra Seu l'Urrillo amb un seu ajudant; també ha vingut l'il·lustre doctor Josep Dachs, actual canonge de Tarragona i abans de Vich, que té molta d'interès en aquest assumpte.

Tots els bons vigatans esperen amb la natural expectació l'arribada de les pintures, a fi de poder-les contemplar i admirar. Les reproduccions i crítiques fins ara vistes han acabat d'encendre el desig i la curiositat.

LA SELVA DEL CAMP

Com tots els anys, dijous passat la nostra vila honorà la seva Patrona, la Dolorosa Verge de Parei Delgada amb unes solemnes festes religioses en les quals prou part tot el poble de La Selva i altres devots de la comarca que acuden cada any en gran nombre en aquest dia a homenajar a la nostra venerada Regina.

Aquest any, havent-se constituït una Junta per a la conservació i reedificació de l'ermita on s'estalla la nostra volguda imatge, ultra les festes profanes que per particulars tenien lloc als voltants del temple, i a l'objecte de recaptar cabals, la dita Junta autoritzà l'organització d'un ball en els terrenys de l'ermita, la qual cosa merescut la més seriosa reprovació, ja que aquest terrenys sempre havien estat respectats per aquesta mena de festes.

Hom espera del recte procedir d'algun dels individus de l'esmentada Junta que sabran imposar el seny necessari als que, ofuscats per certes passions, volen portar el cuequis-me fins als peus de la que es Mare de tots els selvatans i no tan sols d'uns quants ambicionats.

L'aigua per al consum públic d'aquesta població comença a escassejar, segons es desprèn que durant certes hores estigui tancat el servei d'algunes fonts i de les cases.

Aquest any, no obstant, sembla que no arribarem, mercès a la pluja, al cas vergonyós de l'any passat, que mentre l'aigua que proveeix al poble es filtrava per la riera, als vells se'ls mesuraven les gotes que cada dia podien consumir.

OLOT

En Blay i La Caixa d'Estalvis: Teatre: 1. Altres: Ha dimissió el càrrec de vocal del Patronat de la Caixa d'Estalvis, el nostre amic En Francesc Vayreda i Carreras.

Dimarts En Miquel Blay ha dinat amb un banquet

per l'alcalde senyor Hortench

L'acte tingué lloc a la finca que aquest té, coneguda per "Rebal-xinch". Ultra les famílies respectives, hi assistiren altres convidats.

Ha estat denunciada una veïna del carrer del Pont com a presumpta autora d'un robatori en metàl·lic comès a un venedor de robes, al passeig de Blay, durant el passat mercat.

Hom assegura que la Caixa d'Estalvis ha adquirit una finca de la plaça Major, per tal d'establir-hi les seves oficines, que fins ara tenia al passeig de Blay.

Dintre de poc donarà unes funcions al teatre Ideal Pare la companyia de l'Enric Borràs.

Després de curta estada ha marxat l'insigne esculor En Miquel Blay.

SABADELL

Un focus d'infecció

De molt de temps existeix en un dels llocs més cèntrics d'aquesta ciutat un veritable focus d'infecció que és inversementant sigui tolerat pel delegat d'Hygiene senyor Güell: ens referim al solar que ha quedat al carrer de Font, després d'haver enderrocat tres o quatre cases molt velles que la Comissió de Foment de l'anterior Ajuntament acordà suprimir.

Actualment és un cau de porqueria; gent que hi aboca escombraries, runes encara de les cases tirades a terra, residus que fan venir mols de tres coses; llunes de conserves untuoses i pudentes; filagars de roba que tuteja... no fora estany que en aquests temps de calor s'iniciés per culpa d'aquest abandó una epidèmia.

Per altra banda, la Comissió de Foment actual es veu que no té interès a urbanitzar aquell indret i un grapat de macons i trossos de teules i fustes i cagarero obstrueixen el seu pas per aquest lloc, malgrat de les protestes dels vianants que han de passar-hi.

El nostre col·lega "Diari de Sabadell" s'ha lamentat repetidament d'aquesta deixadesa d'uns i d'altres, però fins ara ningú dels que se'n han de preocupar se n'ha preocupat.

Entenem que és una vergonya per a Sabadell ensenyar aquestes misèries i sobretot en indrets tan cèntrics i de tan fàcil arregar.

GRANOLLERS

Teatral: Sardanes: La Biblioteca Popular: Altres: Al teatre de la Unió Lliberal hi ha actuat una companyia de comèdia castellana, en la qual figurava com a primera actriu Na Maria Fortuny.

Representaren les obres "Ha entrat una mujer" i "Ciudad de Abanico".

Divendres passat la companyia del teatre català donà una representació de la famosa obra d'En Guimerà "Terra baixa", el protagonista de la qual anà a càrrec del gran actor N. Enric Borràs.

La societat d'assegurances l'"Abelle" ha acordat subvencionar amb 200 pessetes anuals el dispensari que té a la nostra ciutat: l'Institut de la Creu Roja.

El Foment de la Sardana ha celebrat amb una audició a càrrec de la Principal de Casa de la Selva l'haver arribat a 500 el nombre de socis.

Es diu que molt aviat començaran els treballs de reforma per habilitar l'antic hospital del carrer de Corró, propietat del Municipi, a fi d'instal·lar-hi la Biblioteca Popular.

Al carrer del Doctor Robert i davant de la Unió Lliberal i dels bars la "Bohemia" i la "Palma", cada dissabte i diumenge a la nit s'hi donen audicions de sardanes, organitzades per la novella Unió Sardànica, que el mateix se li endona confiar les audicions a una cobla com a una banda, encara que siguin quatre arrellegats i hi hagi instruments de tota mena menys els que hi hauria d'haver.

Per respecte a les coses de casa nostra i perquè la munició d'autos que a aquelles hores van de retorn a Barcelona no ens prenguin en un altre concepte, no els sembla, senyors de la Unió Sardànica, que tocar sardanes de la manera de la darrera audició la molt poc favor a la seriositat que han de tenir aquestes agrupacions?

Estem més que segurs que els mateixos sardanistes que a aquella hora s'arrelleguen en aquell indret us ho sgrauien i encara molt més la gran gentada que hi acut.

Al teatre de la Unió Lliberal ha actuat la companyia de ballés "Sascha Morgova".

El director de la premsa central de Figueras ha tramès a l'Alcalde d'aquesta ciutat la llicència expedida a Ferran Torruella Bataller, penat que fou del dit establiment.

Preus cotitzats en el mercat del dia 5:

Gal·lines, de 20 a 24 pessetes parell.

Pollastres, de 12 a 15 pessetes parell.

Conills, de 4 a 4'50 pessetes un.

Ous, a 3'50 pessetes la dotzena.

Mongetes, a 40 pessetes els 20 lli-tres.

Cigrons, a 30 idem idem.

Civada, a 16 pessetes idem idem.

Faves, a 19 idem idem.

Pataques, a 15 pessetes els 100 quilos.

MANLLEU

La festa major: Les barraques de la plaça: Diada missional

Divendres

Han sortit ja els programes anunciadors de les festes que se celebraran durant la festa major. Ultra moltíssims balls hi ha un gran nombre d'audicions de sardanes per les orquestres Pla i Principals de Torroella de Montgrí, "La Principal de Palamós", "Unió Cassaneca" i "Proteccion", de Torelló. Sens dubte també serà un èxit la funció que tindrà lloc al cinema Edison per la companyia d'En Lluís Calvo. Es representarà l'obra "Cançó d'amor i de guerra".

A moltes societats locals hi haurà concerts per les respectives orquestres i al local del Fútbol Club Manlleu l'orquestra "La Principal de Palamós" tocarà sardanes de concert tots dos dies. Com a actes esportius hi ha una cursa de velocitat. Siadjudicaran cosa d'uns vint-i-cinc premis, oferts per diverses cases.

Match de fútbol entre el campió de promoció, grup Centre, Catalunya de Les Corts i el F. C. Manlleu, també campió del seu grup i finalista de campions, disputant-se la copa Ajuntament de Manlleu. Pel dia 22, també al camp d'esports, hi haurà una cursa ciclista de cintes, ofertes galantment per gentils manlleuques.

Es nota una gran afluència de forasters per passar les nostres festes. També cal assabentar als nostres amables lectors que a la gran plaça de Bernardí hom no hi cap, degut a què el nostre Ajuntament, per tal de cobrar arbitris, ha deixat encablir-hi de nou a deu barraques de les acostumades en les festes majors. No compremem i no podem entendre com s'ha deixat obstruir el pas de l'esmentada plaça, tota vegada que hi ha diferents llocs, si no tant, almenys més a propòsit per romandre aquestes diversions. Però què hi farem...

Se celebrà amb tota esplendorositat la Diada Missional. Al matí del passat diumenge hi hagué missa de comunió, ofici, i a la vetlla una gran funció a la Joventut Catòlica, assistint a tots els actes una gran munició de gent. Ens cal facilitar als joves i futurs sacerdots, ànima d'aquesta diada, Gorchs i Tarrés.

Divendres passat l'equip local es traslladà a Olot, a contendre contra els titulars d'aquella ciutat. Perderen per 1 a 0.

Tornaren contentíssims de les atencions que els prodigaren els simpàtics olotins.

Des de diumenge passat, que en l'audició de sardanes s'ha regat a la plaça per primera vegada durant el present any. Cal que ens en felicitem i gràcies a qui correspongui.

SANT FELIU DE GUIXOLS

"L'Avi Munté": Poemes de mossèn Felxas: L'Enric Borràs

Teatral: Altres

L'extraordinari que a la festa major dedicà el setmanari local "L'Avi Munté" obtingué un èxit esclatant. La copiosa tirada—dos mil cinc cents exemplars—, s'exhaurí a les poques hores. La premsa barcelonina i comarcal ha dedicat forts elogis a una edició tan reeixida, la qual cosa ens complau doblement com a guixolencs i com a periodistes.

Ha estat acampada a la muntanya de Sant Telm, durant vint dies, la tropa gironina dels "Exploradors Espanyols".

Dissabte executà un bonic programa sardanístic davant del casino "La Constància" la cobla "La Principal", de Liagostera.

D'aquí pocs dies es posarà a la venda el volum "Eglogues i altres poemes", recull de les poeses publicades unes i inèdites les altres, del malaguanayt poeta mossèn Joan M. Felxas, vicari que fou d'aquesta parroquia.

Diumenge tornà a visitar-nos el vaixell "Maria Mercedes", el qual conduïa 219 turistes.

Molt ens plau que sigui la nostra ciutat un dels llocs preferits pels excursionistes i és de creure que els nostres convels faran tots els possibles per tal que surtin ben complaguts de llurs visites aquells que ens fan objecte de les seves preferències.

S'anunciarà per a aviat la vinguda de l'actor Enric Borràs i la companyia del teatre Romea, d'aquesta capital.

Durant el passat juliol ancorat al port 8 vapors espanyols i 1 estranger; 7 vapors espanyols i 1 estranger. Total, 26 vaixelles.

Moviment de població durant l'esmentat mes: 18 defuncions, 6 naixements i 15 matrimonis.

Ha estat novament contractada per a la vinent festa major la reputada cobla "La Principal", de La Bisbal.

Sojorna fa uns dies a la finca que l'excmè mestre Pau Cayula posseeix a la tarragonina platja de Sant Salvador, Na Isabel Pagès, vídua de Juli Garreta.

Enguany ha estat repartit el premi de dotació del llegat Francesc Jofre Parada a les joves guixolencs Maria López Fina, Maria Paredes Noguera i Lúcia Duran Perich.

Durant el passat juliol va recaptar-se per arbitris municipals 23,807'50 pessetes.

A l'escomptador van sacrificar-se durant l'esmentat mes 913 cales i cabrits, 64 vedelles i 58 porcs, amb un total de 24,594 quilos.

S'ha concedit una nova llicència de els mesos al segon tinent-alcalde del nostre Ajuntament, N. Enric Badosa Calvet.

A l'ex-convent serà establert a aviat una sucursal de la "Escuela Militar Maria Cristina", a càrrec del capità d'infanteria En Gerard Calvo.

Durant tot el mes que torni es despatxaran les cèdules del corrent any als baixos de les Cases Consistorials, i hores de les 17 a les 19.

GIRONA

El pas per la frontera: La festa major de La Bisbal: Concurs de sardanistes: El dibuixant Ochoa

Divendres

Diuen de Port-bon que la policia ha dictat ordres molt rigoroses prohibint el pas per la frontera sense el corresponent passaport i que no serviran les targetes de recomanació signades per agents de l'autoritat.

Els dies 15 al 18 d'aquest mes celebrà la festa major la ciutat de La Bisbal. Fins ara hi ha contractades, entre altres entitats musicals, "orquestres "Antiga Principal", "Nova Harmonia" i "Principal". El dia 18 tindrà lloc un gran concurs de sardanistes a l'estadi de la U. E. Bisbalenca, amb premis en metàl·lic.

Divendres va estar unes hores en aquesta ciutat l'il·lustre dibuixant senyor Enric Ochoa, el qual se'n va endur una excel·lent impressió i es proposa venir a passar una quantia dies a la ciutat.

VALLS

Viatge en perspectiva: Antivari: Medalla del Treball: Noves diversions

L'Ajuntament valienç ha pres l'acord que en sinteal diu així: Havent rebut diverses comunicacions del "Comitè Ejecutiu de la Excursión Catòlica-Patristica Catalana-Balear a Santiago de Compostela, Covadonga y San Sebastián", que tindrà lloc els dies 2 i següents del mes de setembre vinent, s'acorda prendre-hi part, i autoritzar l'alcalde per nomenar el representant agracià.

Temps enrers, l'Ajuntament va demanar a les autoritats corresponents, que augmentessin les forces de la guàrdia civil i de la cavalleria que existeixen a la població.

Segons diuen, la Comandància de la Guàrdia civil ha manifestat la impossibilitat de complaure a la Corporació municipal, i el capità general, a més a més, de dir el mateix, ha deixat entreveure la possibilitat que sigui retirada tota la guarnició actual.

El dia 16 del mes que som, al Seminari de Tarragona començarà la tercera tanda d'Exercicis Espirituals, sota la direcció del jesuïta Pare Vallot.

L'assistència valiença, sembla que aquesta vegada, serà molt més densa que en les anteriors, tot i que en aquestes no va pas ésser, certament, mig-grada.

Les persones de la nostra ciutat que han pres part en aquesta creuada espiritual, acaben de crear una Lliga de Perseverança local.

La Companyia Nacional Telefònica, en la plantació de les noves línies, ha comès un seguit de malvestats en els arbres de les carreteres i en més d'un cas, en els de les terres veïnes.

La mutilació ha estat tan esgarriosa, que si hom considerat el temps i la manera poc escrupolosa amb què l'ha fet, són ben fundades les temences sobre la vida de molts arbres.

Tota la premsa local se n'ha fet ressò, i n'ha protestat.

Un somriure de satisfacció

apareixerà a les cares dels individus de la vostra família, el abans de servir l'escondella hi afegiu, per cada litre, 1 ó 2 cabets de

Caldo Maggi

Si trixou bé els cabets, es dissolran més aviat.

El Caldo MAGGI en Cubeta es ven a totes les bones tendes d'alimentaris i guarniments al preu de 10 cts. el cabot.

Dijous vinent es complirà el primer aniversari de la mort de la senyora Francisca Segarra i Fargues, esposa del senyor Pepe Batalla, director del setmanari local "Acció Comarcal".

Totes les misses que es diran a les esglésies parroquials s'aplicaran en sufragi de la finada.

En aquesta avinentesa, reno-vem al bon company i a la família, el nostre condol.

L'Ajuntament ha acordat demanar al Govern que concedeixi la Medalla del Treball al metge local senyor Joan Baptista Saumell i Tapiol, que ha consagrat tota la seva vida en l'exercici de la seva meritíssima professió i que, ara, en plena vellesa, encara visita els malalts amb la mateixa puntualitat i escrupolositat de sempre.

El veínat, desitja que d'una manera o altra, hom recom-pensi aquest venerable ancià.

El passat dia 5, diada de la Mare de Déu de les Neus, el poble de Pla de Cabra va celebrar una de les seves festes majors.

"La Principal del Camp" hi tocà sardanes.

Diumenge passat, en el mateix poble, l'Orfèd d'Alforja va donar un concert a la sala del Sindicat Agrícola.

Ha passat a millor vida el senyor Pau Queralt i Mago-rell. (A. C. S.).

A tots els seus, especialment al seu fill polític, senyor Prudent Rodon i al seu nét Franc-cisc, els fem present el nostre condol.

A totes les parroquies de la ciutat s'han fet pregaries públiques a favor dels catòlics mexicans, perseguits per la dictadura del general Calles.

Petits Anuncis Classificats

CAIXES cabals, tot comprat, des de 100 pessetes. Mollat, número 100, interior.

LLOGUERS

LLOGO despatx amb habitació, davant Mercat Born. Raó: Ribera, núm. 10.

¡CATALANS!

Si aneu a França i heu de visitar Parí, tingueu en compte que al

Gran Hotel du Nord

el du Petit Paris

serveu bon alicoo i que- darqu complaguts dels preus i servei

Fàbrica de Productes Ceràmics

Rajoles de Valencian artí-cles de construcció

Casimir Vicens

Despatx: Tallers, 72

Teléfono A. 2099

Françes Carrer Bonavent prop de la Travessera de Sans

BARCELONA

DINER

Alta taxació. Casa espeo-litzada per a jotes, robes, altres objectes i paperetes Ger-mandat.

Rambia del Mig, 30, entrecoel (edifici del Crèdit Llionnais)

ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE BARCELONA

Companyia de comèdies de MANUEL PARÍS

Primera actriu, ANTONIA HERRERO

Avui, dimecres. Tarda, a dos quarts de sis: Estrana de la comèdia humorística en 2 actes

GREOT.

Nit, no hi ha funció per tal de donar lloc a l'assaig general de la comèdia en 3 actes, en vers, d'Alexandre Mac-Kinley, Bajo la capa de Arlequin.

Demà, dijous, tarda, el seior cura y los riobos. Nit, estrana de Bajo la capa de Arlequin.

TEATRE TRIOMF

CINEMA NO

Avui, dimecres. No treballa. La set d'or; El vaquer gran. Una família perillosa; Revista Delfo.

Gran Teatre Comtal

Gran Cinema Bohemia

Avui, dimecres, tarda i nit, tres còmics programes. Les pel·lícules còmiques indolentes i la seva fami- lia i El burlesco burles; la Re- vista Patrici, Rin-Tin-Tin, queden- far; la pel·lícula extraordinària, dividida en dues jornades. El se- ñor Matias Pascal, de la qual s'ha- mes en projectarà la primera i la gran comèdia, marca Tot, de no tinc estoria

Demà, dijous, segona jornada de El difunt Matias Pascal, i la se- ñora comèdia. Un bon, si us plaça.

ARISTOCRÀTICS KURSAAL I SALÓ CATALUNYA

El predilectes de les famílies distingides

Avui, dimecres, insuperable programa: La indústria de la mantega (natural); gran èxit de Ricardet sonàmbul; Les vanades de Batatin; Actualitats Gaumont, i èxit de Guillem Tell, drama. Demà, dijous, estrenes: L'exbròit finlandès (na- tural); Els petits vagabonds, per Bouboule i Minuto; El rei dels cambres, còmica; Revista Pathé, i la magnífica comè- dia Les compliques dels fills, per Virginia Lee Corbin.

Nota.—Al Saló Kursaal es gaudeix d'una temperatura agra- dable inferior de molts graus a la temperatura exterior.

JOY-JOY

Una averia en Gratalobos

El aperitivo

Un drama nuevo

LA PRIMERA CARTA DE AMOR

MATER DOLOROSA

LA BOLSA

TOUT EN ROSE

EL ALBUM DE LA DANZA

Adán y Eva: Oriental: El vals vienés: La Polka: La americana: L'obligat de cor- net: El tango

LA CHARLESTONIANIA

Brillantisim quadre de dan- ses de moda, deversall de luxe en vestits. Magnífic decorat. Formidable apoteosi.

Principals artistes: Roseta Rodrigo, Salut Rodríguez, Amà- lia Palau, Conxa Garçon, Jose- fina Fontdevila, Miquel Lamas, Baldomerito, Francesc Vidal, Bonetty, Vicente Queralt, Sal- vador Sierra, Josep Serra, Mo- lla, i el millor quadre de ba- llarines que s'ha vist a Barce- lona: The Maury, Alfred Hor- rera i Yola And Paul i la trou- pe de "girls" Les 16 Merveilleu- ses. 150 artistes espanyoles i estrangeres. Decorat exprés de Joan Morales, Castells i Fernán- dez. Batlle i Amigó. 1.200 mo- dels nous de Max Weidy. 400 models nous de Madame Jean- nette. Maquetes de Gesmar, Er- té, Braller, Josep Zamora i Jo- sep Robert.

BUTAQUES a 5 pessetes. Selents numerats, a 2 pessetes.

Demà, dijous, a la nit, l'obra de l'any

JOY-JOY

E L D O R A D O

Gran companyia catalana

VILA - DAVI

Debut, demà, dijous, dia 12, a les deu de la nit. Estrana de la visió en un pròleg, tres actes i un epíleg de N. Alfons Roure, MUNTANYES DEL CANIGO

Preus populars.

CINEMES

Diana - Sala Argentina: Avui, dimecres: Rin-Tin-Tin guarda far; El difunt Matias Pascal; Jo no tinc gelosia; In- dolent buzo col·locat. El pre- sent del gendre.

Cinema Princesa

Via Layetana, número 14

Teléfono 1371 A

Local fresc. Sempre grans i colossals programes. Avui, di- mecres: Els jardins de l'Edén, còmica en dues parts; Orent una llar, joia Universal, per Alice Joyce; Per aquí se ce- pessa, preciosa cinta pel popu- lar Charles Jones; Divorcem-

Cinema Princesa

Via Layetana, número 14

Teléfono 1371 A

Local fresc. Sempre grans i colossals programes. Avui, di- mecres: Els jardins de l'Edén, còmica en dues parts; Orent una llar, joia Universal, per Alice Joyce; Per aquí se ce- pessa, preciosa cinta pel popu- lar Charles Jones; Divorcem-

CINEMA PRINCESA

Via Layetana, número 14

Teléfono 1371 A

Local fresc. Sempre grans i colossals programes. Avui, di- mecres: Els jardins de l'Edén, còmica en dues parts; Orent una llar, joia Universal, per Alice Joyce; Per aquí se ce- pessa, preciosa cinta pel popu- lar Charles Jones; Divorcem-

Monumental: Pedró Walkyria

Avui, dimecres: La història de moltes. Programa Ajuria: Entre l'amor i el deure, per Tom. Nit de gloria: Un drama divinitat. El naixement de la seva fin- da

Demà, dijous, estrenes: Les jua- de la suquesta, per Lionel Bar- more; El campió de Hollywood, per Billy Sullivan; Vagabundia, i d'altres

Cinema Saló Excelsior

Avui, dimecres: Més forte que el seu amor, per Rodolfo Valentino. Entre l'amor i el deure, per Tom. Nit: Els pescadors de bilenes i drama divertit; Actualitats Un- versal

Demà, dijous, estrenes: La No- toria de moltes, programa Ajuria. Els dos manaments, del Reial Pro- grama Ajuria, dos capítols, pro- dactada tot sencera; Gesta de- vegada, i d'altres

KURSAAL I CATALUNYA

LES COMPLIQUES

DELS FILLS

per Mrs. Wallace Reid

(Exclusives Gaumont)

JOY-JOY

El pare d'atraccions més important d'Europa. Més de 100 atraccions diverses. Se- sionals Muntanyes russes. Graciosos i suggestius Passa- sariars. Concert per la Ban- da Capadors núm. 1. Café au- taurant Carbo. Entrada de pe- seig: 50 cèntims.

PARC

Avui, a la nit

SARDANES

Entrada, 50 cèntims

Demà, dijous.

BOXA

Gran esdeveniment

ANTONI RUIZ

Campió d'Europa contra

LECADRE

Completen el programa 4 co- bats més molt interessants. Vegeu els cartells.

Entrada 2 pessetes

CAPSES DE LUXE

per a casaments i batons

Una gran BARGUE

30 - Sant Pau -